

किंच नोचेदिति । इदंमया उच्यमाने कर्मपांडवेभ्यो राज्यांशप्रदानात्मकं तन्नोचेत्समतमिति शेषः । तर्हि तत्रापराधात् कृष्णवर्त्माभिः कल्पयथा इति एवं कृष्णवर्त्मा कृष्ण एव मार्ग इव सुखप्रापको यस्य स कृष्णवर्त्माऽर्जुनः कुरुनदहेदित्यावृत्त्या योज्यं २८ श्लाघनः आत्मानं कृतार्थमन्वानः नागाः नगतवानसि २९ अनाप्तानां कर्णादीनां आप्तानां विदुरादीनां निग्रहात् दूरीकरणत्वात् ३० अवधूतस्तिरस्कृतः अतएव श्रांतः प्रपद्ये प्राप्नुयां आवसथं गृहं परे हि गच्छ प्रपद्यस्वसेवस्व ३१ । ३२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभारवदीपे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ १ । २ । ३ । ४ अकलो न किंतु

सत्वांगर्हेभारतानां विरोधादंतोनूनं भविताऽयं प्रजानाम् ॥ नोचेदिदं तव कर्मापराधात् कुरुनदहेत् कृष्णवर्त्मेव कक्षम् २८ त्वमेवैको जातु पुत्रस्य राजन् वशंगत्वा सर्वलोके नरेन्द्र ॥ कामात्मनः श्लाघनो द्यूतकाले नागाः शमपंश्य विपाकमस्य २९ अनाप्तानां संग्रहात्त्वं नरेन्द्र तथाऽऽप्तानां निग्रहाच्चैव राजन् ॥ भूमिस्फीतां दुर्बलत्वादनंतामशक्तस्त्वं रक्षितुं कौरवेय ३० अनुज्ञातोरथ वेगावधूतः श्रांतोऽभिपद्ये शयनं नृसिंहः ॥ प्रातः श्रोतारः कुरवः सभायामजातशत्रोर्वचनं समेताः ३१ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अनुज्ञातोऽस्यावसथं परे हि प्रपद्यस्व शयनं सुतपुत्र ॥ प्रातः श्रोतारः कुरवः सभायामजातशत्रोर्वचनं त्वयोक्तम् ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि संजययानप० धृतपूंसंजयसंवादे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ समाप्तं चेदं संजययानपर्व ॥ अतः परं प्रजागरपर्व ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ द्वाः स्थं प्राह महाप्राज्ञो धृतराष्ट्रो महीपतिः ॥ विदुरं द्रष्टुमिच्छामितमिहानयमाचिरम् १ प्रहितो धृतराष्ट्रेण दूतः क्षतारमब्रवीत् ॥ ईश्वरस्त्वां महाराजो महाप्राज्ञादिदृक्षति २ एवमुक्तस्तु विदुरः प्राप्य राजनिवेशनम् ॥ अब्रवीद्धृतराष्ट्राय द्वाः स्थं मां प्रतिवेदय ३ ॥ द्वाः स्थ उवाच ॥ विदुरोऽयमनुप्राप्तो राजेन्द्र तव शासनात् ॥ द्रष्टुमिच्छति तं पादौ किं करोतु प्रशाधिमाम् ४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ प्रवेशय महाप्राज्ञं विदुरं दीर्घदर्शिनम् ॥ अहं हि विदुरस्यास्य नाकल्पो जातु दर्शने ५ ॥ द्वाः स्थ उवाच ॥ प्रविशांतः पुरं क्षतर्महाराजस्य धीमतः ॥ न हि ते दर्शने कल्पो जातुराजाऽब्रवीद्विमाम् ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रविश्य विदुरो धृतराष्ट्रनिवेशनम् ॥ अब्रवीत्प्रांजलिर्वाक्यं चिंतयानं नराधिपम् ७ विदुरोऽहं महाप्राज्ञं प्राप्तं तव शासनात् ॥ यदि किंच न कर्तव्यमयमस्मि प्रशाधिमाम् ८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ संजयो विदुराप्तो गार्हयित्वा च मांगतः ॥ अजातशत्रोः श्वोऽसक्यं सभामध्ये सवक्ष्यति ९ तस्याद्य कुरुवीरस्य न विज्ञातं वचो मया ॥ तन्मे दहति गात्राणि तदकार्षीत् प्रजागरम् १० जाग्रतो दह्यमानस्य श्रेयो यदनुपश्यसि ॥ तद्विहृत्त्वं हि न स्तात धर्मार्थकुशलो ह्यसि ११ यतः प्राप्तः संजयः पांडवेभ्यो न मे यथा वन्मनसः प्रशांतिः ॥ सर्वेन्द्रियाण्यप्रकृतिं गतानि किं वक्ष्यतीत्येवमेऽद्य प्रचिंता १२ ॥ विदुर उवाच ॥ अभियुक्तं बलवता दुर्बलं हीनसाधनम् ॥ हृतस्त्वं कामिनं चोरमाविशंति प्रजागराः १३ कच्चिदंतैर्महादौर्षेन स्पृष्टोऽसि नराधिप ॥ कच्चिच्च परवित्ते पुष्टं नृपपरितप्यसे १४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ श्रोतुमिच्छामि ते धर्म्यपरं नैः श्रेयसं वचः ॥ अस्मिन् राजर्षिर्वशे हित्व मेकः प्राज्ञसंमतः १५

कल्पः समर्थ एव सर्वदा विदुरसं दर्शनं मम अप्रत्याख्येयमित्यर्थः जातुकदाचित् अथवा कल्पः कल्पनासंशय इत्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ प्रजागरं निद्राया अभवं १० । ११ । यतः यदा प्राप्तः संजयस्तदारभ्येत्यर्थः प्रचिंता प्रकृष्टा चिंता १२ अभियुक्तमित्युद्घोषात् एकः त्रयोऽप्येव प्रजागरावेशभाजनानि १३ गृह्यन् नृपिमावान् १४ । १५

कचित्पुस्तकांतरे स्थितस्य मूलस्य टिप्पणं । प्रेष्यः प्रकर्षेण एषणीयः प्रार्थ्य इति यावत् । तेत्वामेपितो वनमिति शेषः १ विपरीतः राजलक्षणहीनः सर्वेषां द्वेष्यः भागधेये राज्यांश्च अर्चिषां नेत्रदमीनां प्रक्ष
यात् न संमतस्त्वं धर्मात्माऽपि सन्निति उपहासः । अथवा भागधेयेन राज्यभागित्वेन हेतुनाऽपि संमत इत्यप्युपहास एव २ आनृशं स्यात् कृत्वा भावात् । अनुक्रोशात् दयालुत्वात् तितिक्षते युधिष्ठिर इति शेषः ३
एतेष्विति । एतेषामधीनो भूत्वेत्यर्थः ४ एतेषु पांडित्येनास्तीति कुपंडितलक्षणान्याह आत्मज्ञानमित्यादिना । आत्मज्ञानं शास्त्रीयापेक्षं । समारंभः शक्त्यपेक्षः । तितिक्षा वैराग्यापेक्षा धर्मनित्यताश्रद्धापेक्षा । एता
नि अयथाभूतानि मुद्धान् पुरुषार्थात् चञ्चयन्ति ननु पंडिता नित्यर्थः ५ अनास्तिकः परलोकाद्यस्तीति जानन् श्रद्धानः श्रद्धागुरुवेदवाक्यादिषु फलावश्यं भावनिश्चयस्तद्वान् १६ दर्पः परावज्ञानं स्तंभः असन्नतिः
मान्यमानिता मान्यमाना हि आत्मानं मन्यत इति मान्यमाना नित्यस्य भावस्तत्ता १७ । १८ । १९ संसारिणी स्वभावतोऽनवस्थिताऽपि कामात् ऐहिकमुखात् उभयलोकमुखात् बह्वर्धमर्थवृणीते संपंडितः । कामोष

॥ विदुर उवाच ॥ राजालक्षणसंपन्नस्यैलोक्यस्याधिपो भवेत् ॥ प्रेष्यस्तेप्रेषितश्चैव धृतराष्ट्रयुधिष्ठिरः १ विपरीततरश्च त्वं भागधेयेन संमतः ॥ अर्चिषां प्रक्षयाच्चैव ध
र्मात्मा धर्मकोविदः २ आनृशं स्यादनुक्रोशाद्धर्मात् सत्यात्पराक्रमात् ॥ गुरुत्वाच्चयि संप्रेक्ष्य बहून् क्लेशांस्तितिक्षते ३ दुर्योधने सौबले च कर्णे दुःशासने तथा ॥ एते
ष्वैश्वर्यमाधाय कथं त्वं भूतिमिच्छसि ४ आत्मज्ञानं समारंभस्तितिक्षा धर्मनित्यता ॥ यमर्थान्नापकर्षति सवैपंडित उच्यते ५ निषेवते प्रशस्तानि निर्दिता नित्यसेवते ॥
अनास्तिकः श्रद्धान एतत्पंडितलक्षणम् १६ क्रोधो हर्षश्च दर्पश्च हींस्तंभो मान्यमानिता ॥ यमर्थान्नापकर्षति सवैपंडित उच्यते १७ यस्य कृत्यं न जानंति मंत्रवामं त्रि
तं परे ॥ कृतमेवास्य जानंति सवैपंडित उच्यते १८ यस्य कृत्यं न विद्मंति शीतमुष्णं भयं रतिः ॥ समृद्धिं समृद्धिर्वा सवैपंडित उच्यते १९ यस्य संसारिणी प्रज्ञा धर्मार्था
वनुवर्तते ॥ कामादर्थवृणीते यः सवैपंडित उच्यते २० यथाशक्ति चिकीर्षति यथाशक्ति च कुर्वते ॥ न किंचिदवमन्यते नराः पंडितबुद्धयः २१ क्षिप्रं विजानाति चिरं शृणो
ति विज्ञाय चार्थं भजते न कामात् ॥ नासं पृष्ठो व्युपयुक्ते परार्थे तत्प्रज्ञानं प्रथमं पंडितस्य २२ नाप्राप्य मभिवाञ्छंति न घृणंति शोचितुम् ॥ आपत्सु च न मुह्यंति नराः पंडि
तबुद्धयः २३ निश्चित्य यः प्रक्रमते नातर्वसति कर्मणः ॥ अवध्यकालो वश्यात्मा सवैपंडित उच्यते २४ आर्यकर्मणि रज्यते भूतिकर्माणि कुर्वते ॥ हितं च नाभ्यसूयंति
पंडिता भरतर्षभ २५ न हृष्यत्यात्मसंमानेनावमानेन तप्यते ॥ गांगोहदृश्याक्षोभ्यो यः संपंडित उच्यते २६ तत्त्वज्ञः सर्वभूतानां योगज्ञः सर्वकर्मणाम् ॥ उपायज्ञो
मनुष्याणां नरः पंडित उच्यते २७ प्रवृत्तवाक् चित्रकथ ऊहवान् प्रतिभानवान् ॥ आशुग्रंथस्य वक्ता च यः संपंडित उच्यते २८

मार्थोपेक्षयानि कृष्ट इत्यर्थः । कामादिति । यस्तु कामं त्यक्त्वा अर्थवृणीते सः अर्थार्थी मोक्षादेव सर्वे अर्थं विंदति ज्ञानफले मोक्षे कृत्स्नस्यार्थस्यांतर्भावात् सजनकादितुल्यः अतः पंडित उच्यते २० । २१ चिरं शृणोति
ज्ञानदाहर्याय । असं पृष्ठः यथावदपृष्ठः । व्युपयुक्ते वागव्ययं करोति । परार्थे विषये प्रज्ञानं चिन्म २२ । २३ निश्चित्य स्वयं तत्साध्यत्वं कर्मणः अंतर्मध्येन वसतिनोपरमते किंतु समापयत्येव । अवध्यकाळः
सर्वदा सप्रयोजनमेव कर्माचरन् २४ आर्याः शिष्टाः तद्योग्यकर्मणि भूतिरैश्वर्यं तत्प्राप्त्यर्थं कर्माणि २५ । २६ तत्त्वविनाशित्वं । भूतानां जातानां भेषधार्दीनां । योगोरचनाप्रकारः उपायस्तदर्थसाम
ग्री । मनुष्याणां मध्ये मनरः पंडितः २७ प्रवृत्तवाक् अकुंडितवचनः । चित्रकथोलोककथाभिज्ञः । ऊहस्तर्कः । प्रतिभानंतत्कालस्फूर्तिः २८

प्रज्ञानुगुणद्विवश्ये श्रुतानुगाशास्त्रानुसारिणी २१. अकर्मणाहीनकर्मणायुतादिनेत्यर्थः तादृशोदुर्वोधनः ३० स्वमर्थमिति तादृशः शकुनिः ३१ अकामानुत्वयिभक्तिहीनानुकर्णादीन् । कामयानानुत्वयिभक्तिमदः पांडवान बलवंतं युधिष्ठिरं ३२ दुष्टं जनुयुद्धाहादि ३३ संसारयतिभृत्सादिद्वारा मवर्तयति ३४ । ३५ । ३६ । ३७ नैष्कर्म्यतिअत्यन्ततः ३८ शून्यं राजद्वारादीन् अज्ञातं यथास्यात्तथा उपास्ते कदयै अदातारं ३९ असमुन्नद्धः अनुद्धतः ४० । ४१ । ४२ । ४३ एकयेति । बुद्धिर्बुद्धिमतेत्युपक्रमदेकया बुद्धयेति व्याख्याद्वयेऽपि समानं द्वेनीतौ कार्यकार्ये । अध्यात्मपक्षे नित्या नित्ये विनिश्चित्य सम्यगवधार्ये त्रीन् नीतो विप्रो दानी न शङ्कन् । पक्षे कामको बलोभान् । चतुर्भिः सामदानभेदद्वैः मित्रं सामेव दानभेदाभ्यामुदासीनं सर्वैः शत्रुं वशीकुरु । पक्षे शमदमोपरमश्रद्धाभिः पंच पक्षद्वयेऽपि

श्रुतं प्रज्ञानुगं यस्य प्रज्ञा चैव श्रुतानुगा ॥ असंभिनार्यमर्यादः पंडिताख्यालभेतसः २९ अश्रुतश्च समुन्नद्धो दरिद्रश्च महामनाः ॥ अर्थोश्चाकर्मणाप्रेप्सुर्मूढ इत्युच्यते बुधैः ३० स्वमर्थैः परित्यज्य परार्थमनुतिष्ठति ॥ मिथ्याचरति मित्रार्थं यश्च मूढः स उच्यते ३१ अकामान् कामयति यः कामयानान् परित्यजेत् ॥ बलवंतं च यो द्रष्टुमाहुर्मूढचेतसम् ३२ अमित्रं कुरुते मित्रं मित्रं द्रष्टुमिह न स्ति च ॥ कर्णचारभते तुष्टं तमाहुर्मूढचेतसम् ३३ संसारयति कृत्यानि सर्वत्र विचिकित्सते ॥ चिरं करोति क्षिप्रार्थं समूढो भरतर्षभ ३४ श्राद्धं पितृभ्यो न ददाति देवतानि न चार्चति ॥ सुहृन्मित्रं न लभेत तमाहुर्मूढचेतसम् ३५ अनाहूतः प्रविशति अष्टौ बहुभाषते ॥ अविश्वस्ते विश्वसिति मूढचेतान गधमः ३६ परं क्षिपति दोषेण वर्तमानः स्वयंतथा ॥ यश्च क्रुध्यत्यनीशानः स च मूढतमो नरः ३७ आत्मनो बलमज्ञाय धर्मार्थपरिवर्जितम् ॥ अलभ्यमिच्छन् नैष्कर्म्यान्मूढबुद्धिर्होच्यते ३८ अशिष्यं शास्त्रियोगजन्यश्च शून्यमुपासते ॥ कदयै भजते यश्च तमाहुर्मूढचेतसम् ३९ अर्थमहांतमासाद्य विद्यामैश्वर्यमेव वा ॥ विचरत्यसमुन्नद्धो यः स पंडित उच्यते ४० एकः संपन्नश्चातिवस्ते वा सश्च शोभनम् ॥ योऽसंविभज्य श्रुत्येभ्यः को नृशंसतरस्ततः ४१ एकः पापानि कुरुते फलं भुंक्ते महाजनः ॥ भोक्तारो विप्रमुच्यंते कर्ता दोषेण लिप्यते ४२ एकं हन्यान्न वाहन्यादिषु र्मुक्तो धनुष्मता ॥ बुद्धिर्बुद्धिमतोत्सृष्टा हन्याद्राष्ट्रं सराजकम् ४३ एकया द्वे विनिश्चित्य त्रींश्चतुर्भिर्वशे कुरु ॥ पंच जित्वा विदित्वा षट्सप्तहित्वा सुखी भव ४४ एकं विपरसो हंति शस्त्रेणैकश्च वध्यते ॥ सराष्ट्रं सप्रजं हंति राजानं मंत्रविष्णुवः ४५ एकः स्वादु न भुंजीत एकश्चार्थान्न चिन्तयेत् ॥ एको न गच्छेदध्वानं नैकः सुतेषु जाययात् ४६ एकमेवाद्वितीयं तद्यद्राजन्नावबुध्यसे ॥ सत्यं स्वर्गस्य सोपानं पारावारस्य नौरिव ४७ एकः क्षमावतां दोषो द्वितीयो नोपपद्यते ॥ यदनेक्षमया युक्तमशक्तं मन्यते जनः ४८ सोऽस्य दोषो न मंतव्यः क्षमाहि परमंबलम् ॥ क्षमागुणो ह्यशक्तानां शक्तानां भूषणं क्षमा ४९ क्षमावशीकृतिर्लोकक्षमया किं न साध्यते ॥ शांतिखड्गः करस्य किं करिष्यति दुर्जनः ५०

द्रियाणि जित्वा । पञ्च विदित्वा संधिविग्रहादीन् ज्ञात्वा । पक्षे अज्ञानार्थापि पासां शोकं मोहं जरां मृत्युं च । सप्तहित्वा 'स्त्रियोऽक्षामृगयापानं वाक्पारुष्यं च पंचमं । महच्छदं पारुष्यमर्थदूषणमेव च' इति सप्तदेयानि । पक्षे पंचेन्द्रियाणि बुद्धिमनसी च त्यक्त्वा सुखी भव । तथा च श्रुतिः । 'यदा पञ्चावतिष्ठंते ज्ञाना निमनसा सह । बुद्धिश्च न विच्छेत्ते तमाहुः परमां गतिम्' इति । पूर्वैर्द्रियाणां प्रत्याहार उक्तः इदानीं तु प्रविलापनमिति भेदः ४४ । ४५ । ४६ । सत्यं यथार्थभाषणं । स्वर्गस्य पक्षे सत्यं ब्रह्म स्वर्गो मोक्षः । पारावारस्य समुद्रस्य ४७ । ४८ । ४९ । ५०

देवताः स्वर्गभाजः स्वर्गपदार्थश्च 'यन्नद्रुःखेनमंभिन्नचग्रस्तमनेतरम् ॥ अभिलाषेपनीतंचतत्सुखंस्वःपदास्पदम्' इत्येवंरूपः । अतस्तेष्वसंस्कल्पाः धीमतामगस्त्यादीनामनुभावंसमुद्रपानादिप्रभावं
तेषुदेवतुल्याइत्यर्थः । विनयोऽपिगुरुप्रसादकरत्वेनसद्यःफलः विनाशविनाशहेतुकर्मापिचौर्यादिकंतच्चत्वय्येवास्ति तवतुसर्वकर्ममानार्थमेवेतिभावः ७२ । ७३ अग्निवत्पित्रादयोऽपिपूज्याएवना
स्कंदनीयाः तवपुत्रस्तुगुरुयुधिष्ठिरंनपूजयतीतिभावः ७४ पितृन्अग्निष्वात्तादीन् गोत्रप्रवर्त्तकानृपांश्च मनुष्यान्पित्रादीन् 'ज्येष्ठोभ्रातापितुःसमः' इति पितृतुल्यस्त्वपुत्रस्ययुधिष्ठिरइति
भावः ७५ त्वात्वां उपजीव्याःगुरुवः इहलोकेसाधितामिश्रादयः इहपरलोकेजन्मांतरेत्वास्वंस्वकार्यकुर्वतीत्यर्थः मित्रेषुपांड्वेषुमैत्रीमाचरेतिभावः त्वंतुअंधत्वाद् दुर्जनवचनप्रतारितः पांडवानांगुणा

देवतानांचसंकल्पमनुभावंचधीमताम् ॥ विनयंकृतविद्यानांविनाशंपापकर्मणाम् ७२ चत्वारिकर्माण्यभयंकराणिभयंप्रयच्छंत्यथाकृतानि ॥ मानाग्निहोत्रमु
तमानमौनंमानेनाधीतमुतमानयज्ञः ७३ पंचाग्नयोमनुष्येणपरिचर्याःप्रयत्नतः ॥ पितामाताऽग्निरात्माचगुरुश्वभरतर्षभ ७४ पंचैवपूजयन्ल्लोकेयशःप्राप्नोतिके
वलम् ॥ देवान्पितृन्मनुष्यांश्चभिक्षूनतिथिपंचमान् ७५ पंचत्वानुगमिष्यंतियत्रयत्रगमिष्यसि ॥ मित्राण्यमित्रामध्यस्थाउपजीव्योपजीविनः ७६ पंचेंद्रिय
स्यमर्त्यस्यछिद्रंचेदेकमिंद्रियम् ॥ ततोऽस्यस्रवतिप्रज्ञादृतेःपात्रादिवोदकम् ७७ षड्दोषाःपुरुषेणेहहातव्याभूतिमिच्छता ॥ निद्रातंद्रीभयंकोधआलस्यंदीर्घ
सूत्रता ७८ षडिमान्पुरुषोजह्याद्भिन्नानावमिवार्णवे ॥ अप्रवक्तारमाचार्यमनधीयानमृत्विजम् ७९ अरक्षितारंराजानंभार्यांचाप्रीयवादिनीम् ॥ ग्रामकामंचगोपा
लंवनकामंचनापितम् ८० षडेवतुगुणाःपुंसानहातव्याःकदाचन ॥ सत्यंदानमनालस्यमनसूयाक्षमाभृतिः ८१ अर्थागमोनित्यमरोगिताचप्रियाचभार्याप्रियवा
दिनीच ॥ वश्यश्चपुत्रोऽर्थकरीचविद्याषड्जीवलोकस्यसुखानिराजन् ८२ षण्णामात्मनिनित्यानामैश्वर्ययोऽधिगच्छति ॥ नसपापैःकुतोऽनर्थैर्गुज्यतेवैजितें
द्रियः ८३ षडिमेवदुर्जोवंतिसप्तमोनोपलभ्यते ॥ चौराःप्रमत्तेजीवंतिव्याधितेषुचिकित्सकाः ८४ प्रमदाःकामयानेषुयजमानेषुयाजकाः ॥ राजाविवदमानेषु
नित्यंमूर्खेषुपंडिताः ८५ षडिमानिविनश्यंतिमुहूर्तमनवेक्षणात् ॥ गावःसेवाकृषिर्भार्याविद्यावृषलसंगतिः ८६ षडेतेह्यवमन्यंतेनित्यंपूर्वोपकारिणम् ॥ आचार्य
शिक्षिताःशिष्याःकृतदाराश्चमातरम् ८७ नारीविगतकामास्तुकृतार्थाश्चप्रयोजकम् ॥ नावंनिस्तीर्णकांताराआतुराश्चचिकित्सकम् ८८ आरोग्यमानृष्यमवि
प्रवासःसद्भिर्मनुष्यैःसहसंप्रयोगः ॥ स्वप्रत्ययावृत्तिरभीतवासःषड्जीवलोकस्यसुखानिराजन् ८९

नूनपश्यंसीतिभावः ७६ हतेधर्ममयाज्जलपात्रात् ७७ षडिति । क्रोधोऽत्रतन्मूलकोद्वेगोप्राणः ७८ । ७९ पांडवानांअरक्षिताराजात्वं अन्येषामपित्याज्योभविष्यसीत्यर्थः ८० दुर्योधनत्यागार्थतव
धृतिर्धैर्यनास्तीतिभावः ८१ । ८२ षण्णामिति । आत्मनिचित्ते नित्यानांषण्णां 'कामक्रोधौशोकमोहौमदमानौचषट्पदी' इत्युक्तानां । ऐश्वर्यवशित्वं त्वंतुराज्यकामः पापैरनर्थैश्चयुक्तोऽसीतिभावः
८३ । ८४ पंडिताः पांडवाः मूर्खेषुत्वत्पुत्रेषु राज्यंलप्स्यंत्येवेत्यर्थः ८५ वृषलःशूद्रः पुत्रस्नेहाक्रान्तिनत्वयामद्विद्याऽनवेक्षणाभ्रांशिता अन्यथासत्यंनजज्ञाइतिभावः ८६ । ८७ आतुराआरोग्ये
सतीतिशेषः त्वंतुहृत्स्नराज्यलाभेनकृतकृत्यत्वात्पांडवानवमन्यसे ८८ स्वप्रत्ययास्वानुकूलावृत्तिर्भीविका तवसत्संगोनास्तीत्यर्थः ८९

ईषुरिति । त्वयितुईषुत्वं घृणादया तवतुवश्यःपुत्रोनास्तीतिभावः ९० । ९१ वाक्पारुष्यं दंडपारुष्यं च पांडवेपुत्रपुत्रेःकृतम् ९२ द्वेष्टिमानसाऽनिष्टं चिन्तयति विरुध्यतेकर्मणा ९३ अष्टमुचरमंस्त्वपुत्रेमैत्रेयस्याव
मानतोभविष्यतीतिजानामीतिभावः ९४ । ९५ । ९६ । ९७ जनसंसदिसभायांद्रोपद्याआनयनेनपूजाऽपितवनष्टा ९८ । ९९ मवेति । श्रोत्रादिपंचकर्मनोबुद्धयर्हकाराःस्थूलशरीरंचेतिनव द्वाराणीवद्वाराणि
विषयग्रहणमार्गायस्मिस्तत् तिस्रःस्थूणाः स्तंभाइवविधारकायस्य तेच अविद्याकामःकर्मच वैशमर्ह देहद्रयात्मकं पंचसाक्षिवदुदासीनाः शब्दादयोग्राह्यायस्मिन् । पंचभूमिकमितिपाठे पंचभूमयः प्रचा

ईषुर्घृणीनसंतुष्टःक्रोधनोनित्यशंकितः ॥ परभाग्योपजीवीचषडंतेनित्यदुःखिताः १० सप्तदोषाःसदाराज्ञाहातव्याव्यसनोदयाः ॥ प्रायशोयैर्विनश्यंति कृतमूला अपी
श्वराः ११ स्त्रियोऽक्षामृगयापानंवाक्पारुष्यंचपंचमम् ॥ महच्चदंडपारुष्यमर्थदूषणमेवच १२ अष्टौपूर्वनिमित्तानिनरस्यविनशिष्यतः ॥ ब्राह्मणान्प्रथमंदेष्टिब्राह्म
णैश्चविरुध्यते १३ ब्राह्मणस्वानिचादत्तेब्राह्मणांश्चजिवांसति ॥ रमतेनिंदयाचैषांप्रशंसांनाभिनंदति १४ नैनान्स्मरति कृत्येषुयाचितश्चाभ्यसूयति ॥ एतान्दोषान्नरः
प्राज्ञोबुध्येद्बुध्वाविसर्जयेत् १५ अष्टाविमानिहर्षस्यनवनीतानिभारत ॥ वर्तमानानिदृश्यंतेतान्येवस्वसुखान्यपि १६ समागमश्चसखिभिर्महांश्चैवधनागमः ॥ पुत्रेण
चपरिष्वंगःसन्निपातश्चमैथुने १७ समयेचप्रियालापःस्वयूध्येषुसमुन्नतिः ॥ अभिप्रेतस्यलाभश्चजूजाचजनसंसदि १८ अष्टौगुणाःपुरुषंदीपयंतिप्रज्ञाचकौल्यंचदमः
श्रुतंच ॥ पराक्रमश्चाबहुभाषिताचदानंयथाशक्तिकृतज्ञताच १९ नवद्वारमिदंवेशमत्रिस्थूणंपंचसाक्षिकम् ॥ क्षेत्रज्ञाधिष्ठितंविद्वान्प्रयोवेदसपरःकविः १०० दशधर्म
नजानंतिधृतराष्ट्रनिबोधतान् ॥ मत्तःप्रमत्तउन्मत्तःश्रांतःकुद्बोबुभुक्षितः १ त्वरमाणश्चबुब्धश्चभीतःकामीचतेदश ॥ तस्मादेतेषुसर्वेषुनप्रसज्येतपंडितः १०२ अत्रै
वोदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ पुत्रार्थमसुरेंद्रेणगीतंचैवसुधन्वना ३ यःकाममन्यूप्रजहातिराजापात्रेप्रतिष्ठापयतेधनंच ॥ विशेषविच्छ्रुत्वाचक्षिप्रकारीतंसर्वलोकः
कुरुतेप्रमाणम् ४ जानातिविश्वासयितुमनुष्यान्विज्ञातदोषेषुदधातिदंडम् ॥ जानातिमात्रांचतथाक्षमांचतंतादृशंश्रीर्जुषतेसमग्रा ५ सुदुर्बलनावजानातिकंचिद्युक्तो
रिपुंसेवतेबुद्धिपूर्वम् ॥ नविग्रहरोचयतेबलस्थैःकालेचयोविक्रमतेसधीरः ६ प्राप्यापदंनव्यथतेकदाचिदुद्योगमन्विच्छतिचाप्रमत्तः ॥ दुःखंचकालेसहतेमहात्मा
धुरंधरस्तस्यजिताःसपत्नाः ७ अनर्थकंविप्रवासंगृहेभ्यःपापैःसंधिंपरदाराभिर्मर्शम् ॥ दंभंस्तेन्यपैशुनंमद्यपानंनसेवतेयश्चसुखीसदैव ८ नसंरंभणारभतेत्रिवर्गमाकारितः
शंसति तत्त्वमेव ॥ नमित्रार्थेरोचयतेविवादंनपूजितःकुप्यतिचाप्यमूढः १०९

रस्थानानीतितएव पांचभौतिकमित्यर्वाचीनःपाठउपेक्ष्यः । क्षेत्रज्ञेनचिदात्मनाअधिष्ठितमिदंक्षेत्रतत्त्वेनयोविद्वान्वेद सपरःसर्वोत्कृष्टः कविर्ब्रह्मविदित्यर्थः १०० मत्तोमद्यादिना प्रमत्तोविषयांतरास
त्त्याऽनवहितः उन्मत्तोभातुदोषाव एतेषांमध्येत्वंलुब्धोसीतिभावः १०१ । १०२ । १०३ काममन्युकामक्रोधौ विशेषविवृतारतम्यज्ञः १०४ मात्रांपराधानुसारेणदंडप्रमाणं ब्राह्मणादौअपराध
स्यक्षमांचजानाति १०५ युक्तःछिद्रप्रेक्षणेऽवहितः १०६ धुरंधरःकार्यभारसहः १०७ । १०८ संरंभेणक्रोधेन त्रिवर्गवर्षकामार्थान् आकारितःआहृतः पाठांतरेमात्रार्थेअल्पाय १०९

प्रातिभाव्यं प्रति कूलोभावः चित्ताभिप्रायः तस्य भावः प्रातिभाव्यं विरोधं अत्याह प्रतिभ्यस्त्रयीति ११० । ११ । १२ । १३ समयात्तभापाभेदान् बुभुषते ऐश्वर्यप्राप्तिमिच्छति परावरज्ञः उत्तमाधमविवेकवान् १४ दंभे परदंभे च न च्छवाधर्मानुष्ठानं मोहं अनात्मन्यात्मबुद्धिं सत्सन्देहं पापकृतं पापक्रियां अभिचारादिरूपां पूगवैरं बहुभिः सह वैरं १५ । १६ । १७ । १८ । ११९ जात्यः अभिजातः उत्तमे आकरे जातः १२०

नयोऽभ्यसृत्यत्यनुकंपते च न दुर्बलः प्रातिभाव्यं करोति ॥ नात्याह किंचित्क्षमते विवादं सर्वत्र तादृग्लभते प्रशंसाम् ११० यो नोद्धतं कुरुते जातु वेपथुं पौरुषेणापि विकस्यतेऽन्यान् ॥ नमूर्च्छितः कटुकान्याह किंचित्प्रियं सदा तं कुरुते जनो हि ११ न वैरमुदीपयति प्रशांतं न दर्पमारोहति नास्तमेति ॥ न दुर्गतोऽस्मीति करोत्यकार्यं तमार्यशीलं परमादुरार्याः १२ न स्वे सुखं वै कुरुते प्रहर्षेनान्यस्य दुःखं भवति प्रहृष्टः ॥ दत्त्वा न पश्चात् कुरुते न तापं सकथ्यते सत्पुरुषार्यशीलः १३ देशाचारान्समयान् जातिधर्मान् बुभूषते यः स परावरज्ञः ॥ स यत्र तत्राभिगतः सदैव महाजनस्याधिपत्यं करोति १४ दंभे मोहं तत्सरं पापकृत्यं राजद्विष्टं पैशुन्यं पूगवैरम् ॥ मत्तोन्मत्तैर्दुर्जनैश्चापि वादंयः प्रज्ञावान् वर्जयेत्स प्रधानः १५ दानं मोहं दैवतं मंगलानि प्रायश्चित्तान् विविधां लोकावदान् ॥ एतानि यः कुरुते नैत्यकानि तस्योत्थानं देवताराधयति १६ समैर्विवादं कुरुते न हीनैः समैः सख्यं व्यवहारं कथांच ॥ गुणैर्विशिष्टांश्च पुरोदधाति विपश्चितस्तस्य नयाः सुनीताः १७ मितं भुंक्ते संविभज्याश्चित्तेभ्यो मितं स्वपित्यमितं कर्म कृत्वा ॥ ददात्य मित्रेष्वपि याचितः संस्तमात्मवन्तं प्रजहत्यनर्थाः ११८ चिकीर्षितं विप्रकृतं च यस्य नान्ये जनाः कर्मजानन्ति किंचित् ॥ मन्त्रे गुप्ते सम्यगनुष्ठिते च नालपोऽप्यस्य च्यवते कश्चिदर्थः १९ यः सर्वभूतप्रशमे निविष्टः सत्यो मृदुर्मानकृच्छुद्धभावः ॥ अतीव सज्जायते ज्ञातिमध्ये महामणिर्जात्यैव प्रसन्नः १२० य आत्मनाऽपत्रपते भ्रूशं नरः स सर्वलोकास्पृगुरुर्भवत्युत ॥ अनंतं ते जाः सुमनाः समाहितः स तेजसा सूर्यैव वा भासते २१ वने जाताः शापदग्धस्य राज्ञः पांडोः पुत्राः पंचपंचेद्रकल्पाः ॥ त्वयैव बालावधिताः शिक्षिताश्च न वा देशं पालयं त्यांबिकेय २२ प्रज्ञयैषामुचितं तात राज्ञ्यं सुखी पुत्रैः सहितो मोदमानः ॥ न देवानां नापि च मानुषाणां भविष्यसि त्वं तर्कणीयो नरेन्द्र १२३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरनीतिवाक्ये त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ जाग्रतो दृष्टमानस्य यत्कार्यं मनुष्यसि ॥ तद्ब्रूहि त्वं हि न सतात धर्माभिर्मुखा लोह्यसि १ त्वं मां यथा वद्विदुरप्रशाधिप्रज्ञापूर्वैः सर्वमजातशत्रोः ॥ यन्मन्यसे पथ्यमदीनमत्वश्रेयस्करं ब्रूहि तद्वै कुरुणाम् २ पापाशंकीपापमेवानुपश्यन् प्रच्छामित्वा व्याकुले नात्मनाऽहम् ॥ कवेतन्मे ब्रूहि सर्वयथा वन्मनोपितं सर्वमजातशत्रोः ३ ॥ विदुर उवाच ॥ शुभं वाय दिवा पापं द्रेष्यं वाय दिवा प्रियम् ॥ अपृष्टस्तस्य तद्ब्रूयाद्यस्य नेच्छेत्पराभवम् ४

आत्मना अपत्रपते परैरज्ञातेऽपि स्वव्यलीके स्य मेवलज्जते २१ । २२ । तर्कणीयः शंक्यः १२३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ दृष्टमानस्य चिन्ता प्रिनेति शेषः धर्मार्थयोः कुशलः मोक्षस्य च कुमनधिकाराद्वयोरैव ग्रहः १ अजातशत्रोः पथ्यं कुरुणां च श्रेयस्करं २ पापाशंकीभाविदुःखादुद्दिग्धं पापं प्रकृतं पृथापराधं पश्यन् करोमवज्ञं ३ । ४

८ मिथ्योपेतानिकपटकृतादीनि अनुपायैः असदुपायैः प्रयुक्तानि दुःखफलानीत्यर्थः ६ । ७ अनुबंधान्प्रयोजनानि संप्रधार्यनिश्चित्य ८ विपाकः फलमिद्धावपिपरिपाकः उत्थानं उद्यमं वानवेति । मिद्धिपक्षे कुर्वीत नान्यथेत्यर्थः ९ प्रमाणनिश्चयद्वारं स्थानादीनि सर्वदा विचार्याणीत्यर्थः स्थाने दुर्गादौ दंडे सेनायाम् १० एतानि स्थानादिज्ञापकानि प्रमाणादिलेखदादीनि ११ असांप्रतं अयुक्तं यथास्यात्तथान्वर्ति तव्यम् १२ भक्ष्येति । मुखे मिष्टमेतद्युदं कर्मन कर्तव्यमित्यर्थः अनुबंधपश्चाद्व्यनं १३ आद्यं भक्षणं १४ । १५ । १६ । १७ अंगारकारको हि मूलत उत्कृत्य काष्ठं दहति अंगारइंगालः १८ । १९

तस्माद्वक्ष्यामि ते राजन हितं यत्स्यात् कुरुन्प्रति ॥ वचः श्रेयस्करं धर्म्यं ब्रुवतस्तन्निबोधमे ५ मिथ्योपेतानिकमार्गानि सिद्धयेयुर्यानि भारत ॥ अनुपायप्रयुक्तानि मास्मतेषु मनःकृथाः ६ तथैव योगविहितं यत्तु कर्मन सिद्धयति ॥ उपाययुक्तं मेधावीनतत्र ग्लपयेन्मनः ७ अनुबंधानपेक्षतसानुबंधेषु कर्मसु ॥ संप्रधार्यचकुर्वीत न वेगेन समाचरेत् ८ अनुबंधं च संप्रेक्ष्य विपाकं चैव कर्मणाम् ॥ उत्थानमात्मनश्चैव धीरः कुर्वीत वानवा ९ यः प्रमाणं न जानाति स्थाने नृद्धौ तथाक्षये ॥ कोशे जनपदे दंडेन स राज्ञेऽवतिष्ठते १० यस्त्वेतानि प्रमाणानि यथोक्तान्यनुपश्यति ॥ युक्तो धर्मार्थयोर्ज्ञानेन स राज्ञ्यमधिगच्छति ११ न राज्ञ्यं प्राप्तमित्येव वर्तितव्यमसांप्रतम् ॥ श्रियं ह्यविनयो हंति जरारूपमिवोत्तमम् १२ भक्ष्योत्तमं प्रतिच्छिन्नं मत्स्योर्बाडिशमायसम् ॥ लोभाभिप्रातीग्रसते नानुबंधमवेक्षते १३ यच्छक्यं ग्रसितुं ग्रस्यं ॥ हितं च परिणामेयत्तदाद्यं भूतिमिच्छता १४ वनस्पतेरपक्वानि फलानि प्रचिनोतियः ॥ सनाप्रातिरसे तेभ्यो बीजं चास्य विनश्यति १५ यस्तु पक्वमुपादत्ते काले परिणतं फलम् ॥ फलाद्रसं सलभते बीजाश्चैव फलं पुनः १६ यथामधुसमादत्ते रक्षन् पुष्पाणि पश्यदः ॥ तद्वदर्थान्मनुष्येभ्यः अदद्यादविहिंसया १७ पुष्पं पुष्पं विचिन्वीत मूलच्छेदनं कारयेत् ॥ मालाकार इव वारामेन यथांगारकारकः १८ किञ्चुमे स्यादिदं कृत्वा किञ्चुमे स्यादकुर्वतः ॥ इति कर्माणि संचिंत्य कुर्याद्वा पुरुषो नवा १९ अनारभ्या भवत्यर्थाः केचिन्नित्यंतथागताः ॥ कृतः पुरुषकारो हि भवेद्येषु निरर्थकः २० प्रसादो निष्फलो यस्य क्रोधश्चापि निरर्थकः ॥ नतं भर्तारमिच्छंति षण्ठं पतिमिव श्रियः २१ कांश्चिदर्थान्नरः प्राज्ञो लघुमूलान्महाफलान् ॥ क्षिप्रमारभते कर्तुं न विघ्नयति तादृशान् २२ ऋजुपश्यति यः सर्वं चक्षुषानुपि ब्रुवति ॥ आसी नमपितृष्णीकमनुरज्यंति तं प्रजाः २३ सुपुष्पितः स्यादफलः फलितः स्यादगुरुहः ॥ अपक्वः पक्वसंकाशो न तु शीर्यत कर्हि चित् २४ चक्षुषामनसा वाचा कर्मणा च चतुर्विधम् ॥ प्रसादयति यो लोकं तं लोकोऽनुप्रसीदति २५ यस्मान्न स्यंति भूतानि मृगव्याधान्मृगा इव ॥ सागरांतामपि महीलब्ध्वा स परिहीयते २६ पितृपैतामहं राज्ञ्यं प्राप्तवान्स्वेन कर्मणा ॥ वायुरभ्रमिवासाद्यभ्रं शयत्यनये स्थितः २७

अनारभ्याः प्रवलैः तद्वैरादयः अगताः कदाचिदप्यप्राप्ताः २० । २१ लघुमूलान् अल्पोपायान् २२ चक्षुषाभीतिमयेन २३ सुपुष्पितः वाचा चक्षुषा चानुग्रहं दर्शयन्नपि अफलः स्यात् भृत्येन धनेन च २४ सफलोऽपि स न दुरारुहः भृत्यवश्येन भवेत् । अपक्व इति । अंतर्बलहीनोऽपि बलवत्तां बहिः प्रकाशयेदेवेत्यर्थः २४ कर्मणा दानेन लोकं प्रत्यवर्गम् । २५ । २६ अनये स्थितः अनीतिमान् २७

१ भावमिच्छन्कुर्वन्ति पाठः ।

२८ प्रतिसेवेष्टेसंकुचति बहुफलं प्रयच्छतीत्यर्थः २९ । ३० नजहातिश्रियम् ३१ । ३२ सुव्याहृतानिपांडित्यवचनानि सूक्तानिशोभनतया उक्तानिमातृपितृगुणादीनि सुकृतानितदुपदिष्टकर्माणि । शिलंकणिशायजने । ' उच्छः कणशआदानं कणिशायजने शिल ' इति यादवः । त्वमपि अस्मदादिवाक्यात्सारंगृणीष्वेति भावः ३३ गंधेनेति । पांडवबलं ज्ञातुं चारान्निपुंस्वेति भावः ३४ भूयांसमिति श्लोकत्रयतात्पर्यं पांडवान्प्रतित्वयानघ्रीभित्तव्यं तेन बलाधिष्ठात्री देवता इन्द्रश्च त्वामनुग्रहं प्रीति ३५ । ३६ । ३७ एतच्चमंत्रिभिः महालोचनीयं सत्यं च संरक्षयित्याह पर्जन्येति चिभिः ३८ यो गेन अभ्यासेन मृजया उद्धर्तनेन ३९ अनुक्रमः व्यायामशिक्षादिः ४० प्रमाणं परमस्य कारणं न कुलमिति द्वयोर्वृत्तमाश्रय ईर्ष्यात्यजेति भावः ४१ । ४२ अकाले इष्टसिद्धेः प्राकृषीतः स्यात्

धर्ममाचरतो राज्ञः सद्भिश्चरितमादितः ॥ वसुधावसुसंपूर्णावर्धते भूतिवर्धनी २८ अथ संत्यजतो धर्ममधर्मं चानुतिष्ठतः ॥ प्रतिसेवेष्टे भूमिरग्नौ चर्मो हितं यथा २९ यएव यलः क्रियते परराष्ट्रविमर्दने ॥ सएव यलः कर्तव्यः स्वराष्ट्रपरिपालने ३० धर्मेण राज्ञ्यं विदेत धर्मेण परिपालयेत् ॥ धर्ममूलां श्रियं प्राप्य न जहाति न हीयते ३१ अप्युन्मत्ता त्प्रलपतो बालाश्च परिजल्पतः ॥ सर्वतः सारमादद्यादश्मभ्यश्च कांचनम् ३२ सुव्याहृतानि सूक्तानि सुकृतानि ततस्ततः ॥ संचिन्वन् धीर आसीत शिलाहारी शिलं यथा ३३ गंधेन गावः पश्यंति वेदैः पश्यंति ब्राह्मणाः ॥ चारैः पश्यंति राजानश्च भूम्यामितरे जनाः ३४ भूयांसं लभते क्लेशं यागौर्भवति दुर्दुहा ॥ अथ या सुदुहारा जन्नेव तां वितुदंत्यपि ३५ यदतः संप्रणमति न तत्संतापयंत्यपि ॥ यच्च स्वयं न तं दारुणं तत्संतापयंत्यपि ३६ एतयोपमया धीरः सन्नमेत बलीयसे ॥ इंद्राय स प्रणमते न मते यो बलीयसे ३७ पर्जन्यनाथाः पशवो राजानो मंत्रिर्वांधवाः ॥ पतयोर्वांधवाः स्त्रीणां ब्राह्मणा विदवांधवाः ३८ सत्ये न रक्ष्यते धर्मो विद्यायां गेन रक्ष्यते ॥ मृजयारक्ष्यते रूपां कुलं वृत्तेन रक्ष्यते ३९ मानेन रक्ष्यते धान्यमश्वान रक्ष्यन्तु क्रमः ॥ अभीक्ष्णं दर्शनं गाश्च स्त्रियोरक्ष्याः कुचे लतः ४० न कुलं वृत्तहीनस्य प्रमाणमिति मेमतिः ॥ अंतैष्वपि हि जातानां वृत्तमेव विशिष्यते ४१ य ईर्षुः परवित्तेषु रूपे वीर्यं कुलान्वयं ॥ सुखसौभाग्यसत्कारे तस्य व्याधिरनंतकः ४२ अकार्यकरणाद्वीर्यतः कार्याणां च विवर्जनात् ॥ अकाले मंत्रभेदाच्च येन माद्येन्न तत्पिबेत् ४३ विद्यामदोधनमदस्त्वृतीयोऽभिजनो मदः ॥ मदा एतेऽवल्लिप्तानां मेत एव सतां दमाः ४४ असंतोऽभ्यर्थिताः सद्भिः क्वचित् कार्ये कदाचन ॥ तावन्न तस्य सुकृतं किंचित् कार्ये कदाचन ॥ मन्यंते संतमात्मानमसंतमपि विश्रुतम् ४५ गतिरात्मवतां संतः संत एव सतां गतिः ॥ असतां च गतिः संतो न त्वसंतः सतां गतिः ४६ जिता सभावस्त्रवतामिष्टाशा गोमता जिता ॥ अध्वाजितो यानवता सर्वेशीलवता जितम् ४७ शीलं प्रधानं पुरुषे तद्यस्येह प्रणश्यति ॥ न तस्य जीवितेनार्थो न धनेन न बंधुभिः ४८

येन माद्ये वलोभादिना तद्वापि वेत्तनाश्रयेत् ४३ अभिजनः सहायः तबुभयं दमश्चनास्तीत्यर्थः ४४ असंत इति सार्द्धं श्लोको वाक्यं सद्भिरर्थिता असंतस्तत्कार्यमल्पमप्यकृत्वा असंतमिति ख्यातमप्यात्मानं संतं मन्यत इति तदर्थः किंचिदपि तस्य कार्ययावत्सुष्ठु न कृतं तावदेव मन्यत इति योजना ४५ गतिरिति । पांडवा एव त्वा मुपकरिष्यन्ति ननु त्वं तानिति भावः ४६ जितेति । शीलं मंगलं सत्येति द्वयोर्भावः ४७ । ४८

आढ्यानामिति च स्वशीलवत्स्नेदारिभ्यमासिरपिभ्येतिभावः ४९ संपर्कमिह ५० । ५१ शीलाभावेस्तु अवमानो महान् क्रोधा इत्याह अवृत्तिरिति ५२ ऐश्वर्यमदः पापिष्ठो निर्दिततमो येभ्यस्तेपान
मदादयो मदाः ५३ इंद्रियार्थेषु शब्दादिषु ग्रहैः सूर्यादिभिः आक्रमोऽप्रतापनं ५४ पंचवर्गश्चोत्रादिगणः त्वमैश्वर्यमतोऽजितेन्द्रियश्चावश्यमापदं प्राप्स्यसीति त्रयस्यभावः ५५ । ५६ आत्मानं मनः
अमात्यान् पुत्रादीन् द्वेष्यरूपेण शत्रुवत् मन एव प्रथमं जेतव्यं ततोऽमात्यादीन् विजिगीषते तत्तन्मोघं न निष्फलं भवति ५७ त्वं त्वजितमनस्कतया पुत्रादिवशो न लक्ष्मीयोग्य इति त्रयाणां भावः ५८ एतदेव रथिर
थादिरूपककल्पना आह रथ इति ५९ व्यापादयितुं नाशयितुं अभिधेयाः अवशाः ६० अर्थतोऽर्थहेतोः अनर्थतः अन्यायतः ६१ इंद्रियाणां वशश्चातदनुसारी इंद्रियवशानुगः ६२ । ६३ कृत्स्नस्यो

आढ्यानां मांसपरमं मध्यानां गोरसोत्तरम् ॥ तैलोत्तरं दरिद्राणां भोजनं भरतर्षभ ४९ संपन्नतरमेवात्रंदरिद्राभुंजते सदा ॥ क्षुत्स्वादुतां जनयति सा चाढ्येषु सुदुर्ल
भा ५० प्रायेण श्रीमतां लोके भोक्तुं शक्तिर्न विद्यते ॥ जीर्यत्यपि हि काष्ठानि दरिद्राणां महीपते ५१ अवृत्तिर्भयमंत्यानां मध्यानां मरणाद्भयम् ॥ उत्तमानां तु मर्त्या
नामवमानात्परं भयम् ५२ ऐश्वर्यमदपापिष्ठमदाः पानमदादयः ॥ ऐश्वर्यमदमत्तो हि नापति त्वा विबुध्यते ५३ इन्द्रियैरिन्द्रियार्थेषु वर्तमानैरनिग्रहैः ॥ तैरयं ताप्यते
लोको न क्षत्राणि ग्रहैस्त्रि ५४ योजितः पंचवर्गेण सह जेनात्मकर्षिणा ॥ आपदस्तस्य वर्धते शुक्लरक्षवो दुराद ५५ अविजित्य यथाऽऽत्मानममात्यान् विजिगीषते ॥
अमित्रान्वाऽजितामात्यः सोऽवशः परिहीयते ५६ आत्मानमेव प्रथमं द्वेष्यरूपेण योजयेत् ॥ ततोऽमात्यान् अमित्रांश्च न मोघं विजिगीषते ५७ वश्येन्द्रियं जितात्मानं
धृतदंडं विकारिषु ॥ परीक्ष्य कारिणं धीरमत्यंतं श्रीर्निषेवते ५८ रथः शरीरं पुरुषस्य राजन्नात्मानियं तेंद्रियाण्यस्य चाश्वाः ॥ तैरप्रमत्तः कुशली सदश्वैर्दातैः सुखं याति
रथी बधीरः ५९ एतान्यनिगृहीतानि व्यापादयितुं मप्यलम् ॥ अविधेया इवादांता हयाः पथिकुसारथिम् ६० अनर्थमर्थतः पश्यन्नर्थं चैवाप्यनर्थतः ॥ इंद्रियैर
जितैर्बालः सुदुःखं मन्यते सुखम् ६१ धर्माथी यः परित्यज्य स्यादिन्द्रियवशानुगः ॥ श्रीप्राणधनदारेभ्यः क्षिप्रं सपरिहीयते ६२ अर्थानामीश्वरो यः स्यादिन्द्रियाणाम
नीश्वरः ॥ इंद्रियाणामनैश्वर्यादैश्वर्याद्भश्यते हि सः ६३ आत्मनाऽऽत्मानमन्विच्छेन्नमो बुद्धीन्द्रियैर्यतैः ॥ आत्मा ह्येवात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मनः ६४ बंधुरात्मा
ऽत्मनस्तस्य येनैवात्माऽऽत्मना जितः ॥ स एव नियतो बंधुः स एव नियतोरिपुः ६५ क्षुद्राक्षेण वज्रालेन झपावपि हितावुरु ॥ कामश्च राजन्क्रोधश्च तौ प्रज्ञानं विलुपतः ६६
समवेक्ष्येह धर्माथी संभारान्योऽधिगच्छति ॥ सवैसंभृतसंभारः सततं सुखमेधते ६७

पदेशस्य फलमाह आत्मनेत्यर्द्धेन । आत्मना बुद्ध्या आत्मानं प्रत्यक् चैतन्यरूपं अन्विच्छेत् तत्रोपायमाह मनसः संकल्पात्मकस्य बुद्धेश्च तन्मूलभूतायाः इंद्रियाणां च निग्रहेत्यर्थः अन्ननवसहायांतरापेक्षेत्याहात्मने ।
धीजय एव पुरुषार्थ इत्यर्थः ६४ स एव धीरेव जीवस्य बंधुः रिपुश्च ६५ द्वावपि मोहजालपिहितौ झपावपि नो उरू महांता तत्र द्वितीयोऽन्यस्य जातिस्त्वभावाच्छत्रुरपि जालच्छेदार्थमित्रत्वमापन्नो बंधुरपि भव
ति एवं धीश्चिदात्मनः संसारमदत्त्वाच्छत्रुरपि मोहच्छेदार्थं तस्यामित्रमपि भवतीति भावः क्षुद्राक्षेण सुक्ष्मछिद्रेण यद्वा उत्तरान्वयैवायमर्थः कामक्रोधयोरावरकंप्रज्ञानं तौ नाशयतः जालमिव महामोना
वित्यर्थः ६६ संभवेभ्यश्च नुरुभ्य संभारान् राज्यसाधनानि ६७

आर्जवमवैषम्यं २।३।४।५।६।७ सुधन्वावाहणः पर्यकं अगिरोहत्येवं स्वेतुनीचोदैत्यः सन् किमर्थं तत्पत्याख्याने करोषीति भावः ८।९ इहस्थाने उपस्थाने मासुपस्थानं वादैत्यवाहणो अहंपश्येयं
 १०।११।१२ समागच्छत् उभयोः संमुखं अगच्छत् समागतं संमुखं प्राप्तं १३ विरोचनेन सौवर्णे पीठे मया सह उपवेद्यतामिति प्रार्थितः सुधन्वा उवाच अन्वाले भेषु शान्त्येव हे प्राहृदि एकत्वं त्वयामहमाम्यं उपसंपन्नं
 विदुर उवाच ॥ सर्वार्थेषु वास्त्वानं सर्वभूतेषु चार्जवम् ॥ उभे त्वेते समे स्यातामार्जवं वा विशिष्यते २ आर्जवं प्रतिपद्यस्व पुत्रे पुंसततं विभो ॥ इह कीर्तिं प्राप्य प्रेत्य स्वर्गं
 मवाप्स्यसि ३ यावत्कीर्तिर्मनुष्यस्य पुण्यालोके प्रगीयते ॥ तावत्स पुरुषव्याघ्रस्वर्गलोके महीयते ४ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ विरोचनस्य संवादं के
 शिन्यर्थं सुधन्वना ५ स्वयं वरे स्थिता कन्या केशिनी नामनामतः ॥ रूपेणाप्रतिमाराजन् विशिष्टपतिकाम्यया ६ विरोचनोऽर्थदैत्यस्तदा तत्राजगाम ह ॥ प्राप्नुमिच्छं
 स्ततस्तत्र दैत्येन्द्रं प्राह केशिनी ७ ॥ केशिन्युवाच ॥ किं ब्राह्मणाः स्वच्छ्रेयांसो दिति जाः स्वद्विरोचन ॥ अथ केन स्मर्यैकं सुधन्वानाधिरोहति ८ ॥ विरोचन उवाच ॥
 प्राजापत्यास्तु वैश्रवायुं केशिनि सत्तमाः ॥ अस्माकं खल्विमे लोकाः के देवाः के द्विजातयः ९ ॥ केशिन्युवाच ॥ इहैवावां प्रतीक्षाव उपस्थाने विरोचन ॥ सुधन्वा
 प्रातरागं तापश्येयं वा समागतौ १० ॥ विरोचन उवाच ॥ तथा भद्रं करिष्यामि यथा त्वं भीरुभाषसे ॥ सुधन्वानं च मां चैव प्रातर्द्रष्टाऽसि संगतौ ११ ॥ विदुर उवाच ॥
 अतीतायां च शर्वर्यामुदिते सूर्यमंडले ॥ अथाजगाम तं देशं सुधन्वा राजसत्तम ॥ विरोचनो यत्र विभो केशिन्या सहितः स्थितः १२ सुधन्वा च समागच्छत् प्राहृदि के
 शिनी तथा ॥ समागतं द्विजं दृष्ट्वा केशिनी भरतर्षभ ॥ प्रत्युत्थाया सनंतस्मै पाद्यमर्घ्यं ददौ पुनः १३ ॥ सुधन्वा उवाच ॥ अन्वाले भेरिण्मयं प्राहृदि ते वरासनम् ॥
 एकत्वं मुपसंपन्नो न त्वासेऽहं त्वया सह १४ ॥ विरोचन उवाच ॥ तवाहं तैतु फलकं कूर्चैवाऽप्यथ वा वृषी ॥ सुधन्वन्न त्वमहोऽसि मया सह समासनम् १५ ॥ सुधन्वा उवाच ॥
 पिता पुत्रौ सह सीतां द्वौ विप्रौ क्षत्रियावपि ॥ वृद्धौ वैश्यौ च शूद्रौ च न त्वन्यावितरेतरम् १६ पिताहिते समासीनमुपासीतैव मामधः ॥ बालः सुखैधितो गेहे न त्वं किंचन बुध्यसे
 १७ ॥ विरोचन उवाच ॥ हिरण्यं च गवाश्वं च यद्विजस्य सुग्रेषु नः ॥ सुधन्वन्विपणने तेन प्रश्रृणुच्छावये विदुः १८ ॥ सुधन्वा उवाच ॥ हिरण्यं च गवाश्वं च तवैवास्तु विरो
 चन ॥ प्राणयोस्तु पणं कृत्वा प्रश्रृणुच्छावये विदुः १९ ॥ विरोचन उवाच ॥ आवां कुत्र गमिष्यावः प्राणयोर्विपणने कृते ॥ न तु देवेष्वहं स्थातानमनुष्येषु कर्हि चित् २०
 ॥ सुधन्वा उवाच ॥ पितरं ते गमिष्यावः प्राणयोर्विपणने कृते ॥ पुत्रस्यापि सहेतोर्हि प्रहादो ना नृतं वदेत् २१ ॥ विदुर उवाच ॥ एवं कृतपणौ कुद्धौ तत्राभिजग्मतुस्तदा ॥
 विरोचन सुधन्वानौ प्रहादाय त्रतिष्ठति २२ ॥ प्रहाद उवाच ॥ इमौ तौ संप्रदृश्येते याभ्यां न चरितं सह ॥ आशीविषा विवकुद्धावेकमार्गा विहागतौ २३ किं वै सहैवं
 चरथोन पुरा चरथ सह ॥ विरोचनैतत्प्रच्छामि किं ते सरुखं सुधन्वना २४

श्रेष्ठमवेदहं गच्छेयमिति शेषः न तु त्वयामहं एकामने आमे उपविशामि २४ फलकं काष्ठपीठं कूर्चवृषीवर्त्तिनदभयं पीठं वा तव अर्हते योग्यं भवति २५।२६ उपासीत मेवने अत्र स्थित्वेति शेषः २७ प्रश्रं आचयोः
 कः श्रेष्ठ इति प्रश्नं ये विदुस्तान् प्रच्छाव २८।२९।३०।३१।३२ सह न चरितं वैराद २३।२४

२८ पीवरीपुष्टा कृतामधुपर्कयज्ञपकल्पिता २६ पथिष्विति । प्रश्ननिर्णयेनैतत्प्राप्तमिति भावः २७ । २८ । २९ दुर्विवक्तादृष्टविवेककर्ता अभ्यास्यवक्तृत्वार्थः किंवसेत्किं दुःखं प्राप्नुयात् ३० अधिविष्णाकृतसपत्नी काक्षीतारान्निवसेत्तद्गुह्यं स्त्रियामुयात् ३१ नगरेइति । शरणमलभमानः क्षुधार्तः शत्रुभिर्विद्विष्टश्चतुर्दुःखं लभते सः अनृतसाक्ष्यवक्ताऽपिलभेत्त्वर्थः ३२ पंचपूर्वज्ञानपञ्चनृते अजादिपञ्चमनृते ज्ञेयतेति हंतिनाशयति परलोकावच्यावयति एवमुत्तरम् ३३ भूमितुल्याकेशिनी तदर्थे अनृतभूम्यनृतं ३४ अंगिराः सुधन्वनः पिता स्ववत्ततः ३५ । ३६ । ३७ पादप्रक्षालनं हरिद्रयापादधावनं कुमार्याः केशिन्याः विवाहे दंपत्योः

विरोचन उवाच ॥ न मे सुधन्वना सख्यं प्राणयोर्विपणावहे ॥ प्रहादत्स्वंपृच्छामि मा प्रश्नमनृतं वदेः २५ ॥ प्रहाद उवाच ॥ उदकं मधुपर्कवाऽप्यानयंतु सुधन्वने ॥ ब्रह्मन्नभ्यर्चनीयोऽसि श्वेतागौः पीवरीकृता २६ ॥ सुधन्वोवाच ॥ उदकं मधुपर्कं च पथिष्वेवार्पितं मम ॥ प्रहादत्वं तु मे तप्यं प्रश्नं प्रवृहि पृच्छतः ॥ किं ब्राह्मणाः स्विच्छ्रेयांस उता होस्विद्विरोचनः २७ ॥ प्रहाद उवाच ॥ पुत्र एको मम ब्रह्मस्त्वं च साक्षादिहा स्थितः ॥ तयोर्विवदतोः प्रश्नं कथमस्मद्विधो वदेत् २८ ॥ सुधन्वोवाच ॥ गां प्रदद्यात्स्वौ रसाययद्वाऽन्यत्स्यात्प्रियं धनम् ॥ द्वयोर्विवदतोस्तप्यं वाच्यं च मतिमं स्वया २९ ॥ प्रहाद उवाच ॥ अथ यो नैव प्रब्रूयात्स तप्यं वायदिवाऽनृतम् ॥ एतत्सुधन्वन्पृच्छामि दुर्विवक्तास्म किं वसेत् ३० ॥ सुधन्वोवाच ॥ यां रात्रि मधिविन्नासो यांचैवाक्ष पराजितः ॥ यांच भाराभिततां गोदुर्विवक्तास्म तां वसेत् ३१ नगरे प्रतिरुद्धः स न बहिर्द्वारेषु भुक्षितः ॥ अमित्रान्भूय सः पश्येद्यः साक्ष्यमनृतं वदेत् ३२ पंचपञ्चनृते हंति दशहंति गवानृते ॥ शतमश्वानृते हंति स हसं पुरुषानृते ३३ हंति जातान्जातांश्च हिरण्यार्थेऽनृतं वदन् ॥ सर्वभूम्यनृते हंति मास्मभूम्यनृतं वदेः ३४ ॥ प्रहाद उवाच ॥ मत्तः श्रेयानं गिरा वै सुधन्वा त्वद्विरोचन ॥ माताऽस्य श्रेयसी मातुस्तस्मात्स्वतेन वै जितः ३५ विरोचन सुधन्वाऽयं प्राणानामीश्वरस्तव ॥ सुधन्वन्पुनरिच्छामि त्वया दत्तं विरोचनम् ३६ ॥ सुधन्वोवाच ॥ यद्धर्ममवृणीथास्त्वं न कामादनृतं वदीः ॥ पुनर्ददामि ते पुत्रं तस्मात्प्रहाद दुर्लभम् ३७ एष प्रहाद पुत्रस्ते मया दत्तो विरोचनः ॥ पादप्रक्षालनं कुर्यात्कुमार्याः सत्रि धौ मम ३८ ॥ विदुर उवाच ॥ तस्माद्वा जेद्वभूम्यर्थे नानृतं वक्तुमर्हसि ॥ मागमः स सुता मात्यो नाशं पुत्रार्थमब्रुवन् ३९ न देवादंडमादायरक्षति पशुपालवत् ॥ यंतुरक्षितुमिच्छति बुद्ध्या संविभजंति तम् ४० यथायथा हि पुरुषः कल्याणे कुरुते मनः ॥ तथा तथाऽस्य सर्वार्थाः सिद्ध्यंते नात्र संशयः ४१ नैनं छंदांसि व्रजिना त्सारयंति मायाविने मायया वर्तमानम् ॥ नीडं शकुन्ता इव जातपक्षाश्छंदांस्थेन प्रजहत्पतंकाले ४२ मद्यपानं कलहं पूगवैरंभार्यापत्यो रंतरं ज्ञातिभेदम् ॥ राजद्विष्टं स्त्रीपुंसयोर्विवादं वर्ज्या न्याहुर्नृपश्च पथाः प्रदुष्टः ४३

परस्परं हरिद्रयापादधावनं कुर्वतीति प्रसिद्धं अस्यैव भार्या केशिनी भवत्वित्यर्थः ३८ प्रकृते आलयायिकोपयोगनाह तस्मादिति । अनुबन्तस्य भित्तेशः ३९ तद्वैवं मति कूलं अभीतं च निष्फलमित्याह त्रयेण न देवा इति ४० । ४१ छंदांसि वेदाः ४२ अंतरं वियोगं विवादे वैरं प्रवर्तनं ज्ञातिभेदे कलहं पूगवैरंभार्यापत्यो रंतरं ज्ञातिभेदम् ४३

सामुद्रिकं हस्तरेखादिपरीक्षकं वणिजंचोरपूर्वं पूर्वचोरः पश्चाद्वणिग्भूतस्तं कूटमुलावतं वा शलाकधूर्तं शलाकया पाशादिना वा शकुनादिकमुक्त्वा योऽन्यान्वं च यतिं अरिं विपरीतमाह्वययात् । मित्रं परीक्षकाणामविश्वासात् । कुशीलवं कुस्मितं शीलं वाति अनुसरतीति नवकीदासं विदोन्मत्तादिकं वा । तव तु कूटद्यूतकारी शकुनिः कुशीलव एव प्रमाणं ४४ मन्कर्मद्वाराऽपितस्य साधुत्वं न मेतव्यमिवाह मानेति । मानः लोके पुत्रकर्षः तदर्थान्यग्रिहोत्रादीनि भयदानीत्यर्थः मौनं ध्यानं ४५ कुंडाशी भगभक्षः जीवति भर्तारिजाराज्जातः कुंडस्तेन निमित्तेनाशितुं शीलः सोमविक्रयी प्रसिद्धः । पर्वकारः शरकृत आयुधमात्रकर्तैत्यर्थः । सूची सूचको नक्षत्रादीनां परदोषाणां च ज्योतिषिकः पिथुनो वा ४६ काकः काकवत्क्षतोद्गतेनेन दुःस्वित्स्यापि दुःस्वपदः । नास्तिकः परलोकादिद्वेषी ४७ सुवप्रग्रहणः राजकीयवृत्तिवलेन सर्वेभ्यो वणिग्भ्यः सुवेणधान्यादिकमादत्ते 'खोंची ग्राहक' इति भाषायां प्रसिद्धः ग्रामपुरोहित इत्यन्ये । ब्राह्म्यः अतीतोपनयनकालः पतितमावित्रीको वा । कीनाशः कर्षकः । अहम्भवान्ममार्थोऽपि योरसेत्यु

सामुद्रिकं वणिजंचोरपूर्वं शलाकधूर्तं च विकित्सकं च ॥ अरिचमित्रं च कुशीलवं च नैतान्साक्षयेत्वधिकुर्वीत सप्त ४४ मानाग्रिहां त्रमुतमानमौनं मानेनाधीतमुतमानयज्ञः ॥ एतानि च त्वार्यभयं कराणि भयं प्रयच्छंत्य यथाकृतानि ४५ अगारदाही गरदः कुंडाशी सोमविक्रयी ॥ पर्वकारश्च सूची च मित्रशुक्लपारदारिकः ४६ ब्रूणहागुरुतल्पी च यश्च स्यात्पानपोद्भिजः ॥ अतितीक्ष्णश्च काकश्च नास्तिको वेदनिन्दकः ४७ सुवप्रग्रहणो ब्राह्म्यः कीनाशश्चात्मवानपि ॥ रक्षेत्युक्तश्च यो हिंस्यात्सर्वे ब्रह्महभिः समाः ४८ नृणो ल्कया ज्ञायते जातरूपं वृत्तेन भद्रो व्यवहारेण साधुः ॥ शूरो भयेष्वर्थकृच्छ्रेषु धीरः कृच्छ्रेष्वापत्सु सुहृदश्चारयश्च ४९ जरारूपं हरति हि धैर्यमाशामृत्युः प्राणान् धर्मचर्यामसूया ॥ क्रोधः श्रियं शीलमनार्यसेवा हि यंकामः सर्वमेवाभिमानः ५० श्रीमंगलात्प्रभवति प्रागल्भ्यात्संभवते ॥ दाक्ष्यालु कुरुते मूलं संयमात्प्रतिष्ठति ५१ अष्टौ गुणाः पुरुषं दीपयंति प्रज्ञा च कौल्यं च दमः श्रुतं च ॥ पराक्रमश्चा बहुभाषिता च दानं यथाशक्ति कृतज्ञता च ५२ एतान् गुणां स्तात महानुभावाने को गुणः संश्रयते प्रसह्य ॥ राजाय दासकुसुते मनुष्यं सर्वान् गुणानेषु गुणो विभाति ५३ अष्टौ नृपे मानि मनुष्यलोके स्वर्गस्य लोके न्यनिदर्शनानि ॥ चत्वार्यंषामन्ववेतानि सद्भिश्चत्वारिचैषामनुयांति संतः ५४ यज्ञोदानमध्ययनं तपश्च चत्वार्येतान्यन्ववेतानि सद्भिः ॥ दमः सत्यमार्जवमामृशस्यं चत्वार्येतान्यनुयांति संतः ५५ इज्याध्ययनदानानि तपः सत्यं क्षमा दृष्ट्या ॥ अलोभ इति मार्गोऽयं धर्मस्याष्टविधः स्मृतः ५६ तत्र पूर्वचतुर्वर्गो दैर्भार्थमपि सेव्यते ॥ उत्तरश्च चतुर्वर्गो नाम हात्मसुतिष्ठति ५७ न सासभाय व्रन संति वृद्धान्ते वृद्धा येन वदंति धर्मम् ॥ नासौ धर्मो यत्र न सत्यमस्ति न तत्सत्यं यच्छलेनाभ्युपेतम् ५८

को हि स्यात् । एतेष्वाद्यं द्रव्यं त्वत्पुत्रेषु दृष्टं ४८ नृणो ल्कया नृणज्वालाया जातरूपं पद्मस्तु ज्ञायतेऽन्धकारे सति । भद्रो नृपः धर्म इति यावत् । वृत्तेन शल्लेन सोऽस्ति नास्तीति ज्ञायते । व्यवहारेण अहिंसादिप्रधानेन । कृच्छ्रेषु दुर्भिक्षादिसंकटेषु । त्वत्पुत्रेषु धर्मः साधुत्वं च नास्तीत्यर्थः ४९ जरेति । त्वत्पुत्रेऽभिमानो दोषोऽस्ति ५० श्रीरिति । दाक्ष्यं शीघ्रकारित्वं त्वयि संयमाभावात् श्रीः स्यास्यति ५१ अष्टाविति । राजा पुरस्कृतं पुरुषं प्रज्ञादयो हठादनुसरतीति श्लोकद्वयार्थः ५२ एषु गुणो राजसत्कारः विभाति भासयति कर्णादिषु सत्कृतेषु आगंतुका एते गुणाः भूतिन स्वाभाविकाः अतस्तेनोपयोऽध्ययन इति भावः ५३ इमां विवक्ष्यमाणानि अन्ववेतानि नित्यं संबद्धानि अनुयांति यत्नेन भजंति ५४ । ५५ । ५६ तत्रेति । असत्यपि दमादौ दैर्भार्थं यज्ञादि संभवात् ५७ । ५८

रूपविनयमुद्रा भुतं अध्ययनं विद्यादेवताद्युपासनं चित्रभाष्यं युक्तियुक्तवचनं दशसंमर्गजागुणादिति पाठेति युक्तैः सहसंगे कृते एते जायंते तेन सत्संगः कर्तव्य इति भावः ५९ पापकीर्तिः कलंकित्वेन प्रसिद्धः ६०
 ६१ । ६२ । ६३ दंदशूको मर्मच्छेत्ता निष्ठुरः अप्रियवाक् न चिरातशीघ्रम् ६४ न कृच्छ्रं समस्तं पदं सुखवाचि ६५ आगमयति आनयति ६६ वर्षा इत्यंतसंयोगे द्वितीया ६७ । ६८ गतपारं
 प्राप्तत्त्वम् ६९ परिपाकमुखं कर्मत्वपुत्रानकुर्वति अन्यायेन च सुखं लिप्संति तत्तु विपरीतमेवेत्याह धनेनेति ७० आत्मवतां जितचित्तानां प्रच्छन्नपापो दुर्वोधनः ७१ प्रभवः माहात्म्यं । प्रभवो जन्ममूले

सत्यं रूपं श्रुतं विद्याकौल्यं शीलं बलं धनम् ॥ शौर्यं च चित्रभाष्यं च दशमे स्वर्गयो नयः ५९ पापं कुर्वन् पापकीर्तिः पापमेवाश्नुते फलम् ॥ पुण्यं कुर्वन् पुण्यकीर्तिः पुण्यं
 मर्त्यं तमश्नुते ६० तस्मात्पापं न कुर्वीत पुरुषः शंसितव्रतः ॥ पापं प्रज्ञां नाशयति क्रियमाणं पुनः पुनः ६१ नष्टप्रज्ञः पापमेव नित्यमारभते नरः ॥ पुण्यं प्रज्ञां
 वर्धयति क्रियमाणं पुनः पुनः ६२ बृद्धप्रज्ञः पुण्यमेव नित्यमारभते नरः ॥ पुण्यं कुर्वन् पुण्यकीर्तिः पुण्यं स्थानं स्मरगच्छति ॥ तस्मात्पुण्यं निषेवेत पुरुषः सुसमाहितः
 ६३ असूयको दंदशूको निष्ठुरो वैरकृच्छठः ॥ सकृच्छ्रं महदाप्नोति न चिरात्पापमाचरन् ६४ अनसूयः कृतप्रज्ञः शोभनान्याचरन् सदा ॥ न कृच्छ्रं महदाप्नोति सर्व
 व्रतविरोचते ६५ प्रज्ञामेवागमयति यः प्राज्ञेभ्यः संप्रदितः ॥ प्राज्ञो ह्यवाप्य धर्मार्थोऽशक्नोति सुखमेधितुम् ६६ दिवसे नैव तत्कुर्याद्येन रात्रौ सुखं वसेत् ॥ अष्टमासे
 न तत्कुर्याद्येन वर्षाः सुखं वसेत् ६७ पूर्ववयसि तत्कुर्याद्येन बृद्धः सुखं वसेत् ॥ यावज्जीवेन तत्कुर्याद्येन प्रेत्य सुखं वसेत् ६८ जीर्णमन्नं प्रशंसंति भार्या च गतयौ वनाम् ॥
 शूरां विजितसंश्रामं गतपारं तपस्विनम् ६९ धनेनाधर्मलब्धेन यच्छिद्रमपि धीयते ॥ असंयतं तद्भवति ततोऽप्यदवदीर्यते ७० गुरुरात्मवतां शास्ता शास्ताराजादुरा
 त्मनाम् ॥ अथ प्रच्छन्नपापानां शास्ता वैवस्वतो यमः ७१ ऋषीणां च न दीनां च कुलानां च महात्मनाम् ॥ प्रभवानां धिगंतव्यः स्त्रीणां दुश्चरितस्य च ७२ द्विजातिपू
 जाभिरतो दाता ज्ञातिषु चार्जवी ॥ क्षत्रियः शीलभागा जंश्चिरं पालयते महीम् ७३ सुवर्णपुष्पां पृथिवीं चिन्वंति पुरुषास्त्रयः ॥ शूरश्च कृतविद्यश्च ज्ञानातिसेवितुम् ७४
 बुद्धिश्चेष्टानिकर्माणि बाहुमध्यानि भारत ॥ तानि जंवा जघन्यानि भारप्रत्यवराणि च ७५ दुर्योधनेऽथ शकुनौ मूढे दुःशासने तथा ॥ कर्णे चैश्वर्यमाधाय कथं त्वं भूतिमि
 च्छसि ७६ सर्वैर्गुणैरुपेतास्तु पांडवा भरतर्षभ ॥ पितृवत्स्वयिवर्तते तेषु वर्तस्व पुत्रवत् ७७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरहितवाक्ये पंचत्रिंशोऽ
 ध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ ॥ अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ आत्रेयस्य च संवादं साध्यानां चेतिनः श्रुतम् १ चरंतं हं सरूपेण महर्षिं संशि
 तव्रतम् ॥ साध्यादेवामहाप्राज्ञं पर्यगृच्छंतं वै पुरा २

स्याज्जन्मेहतौ पराक्रमे' इति मेदिनी । नाधिगंतव्यः नाधिगंतुं शक्योऽनंतत्वात् ७२ ज्ञातपुत्राजार्जवी दुर्योधनः ७३ शूराः पांडवाः सर्वत्र मुवर्णभाज इति भावः ७४ बुद्धिरेव येषां फलमिदं साधनं तानि बु
 द्विश्चेष्टानि प्रशस्ततमानिकर्माणि । बाहुमध्यानि बाहुबलसाध्यानि मध्यानि । जंयेति गोपनीयत्वं लक्ष्यते तेन कपटसाध्यानि जघन्यानि नीचानि येषां सिद्धौ स्वशिरसि भारः संकटं पतितानि नीचतराणि ७५
 तत्रात्यद्वयवंतो दुर्योधनादय इति मत्वा ग्राह दुर्योधने इति ७६ । ७७ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ अत्रैवेति १ हं सरूपेण परित्राजकः रूपेण २

अनुमातुं लिगेन ज्ञातुं काव्याविद्वल्लक्षणाभिधायिनीषु मेमयामंश्रुतंगुरुष्वइतिशेषः तदेवाहधृतिरिति । धृतिः दुःखैरभिघातेऽपि अवैकल्यं दमः सर्वेन्द्रियजयः सत्यधर्माः ब्रह्मप्रापकाधर्माः धारणा
ध्यानसमाधयः तेषामनुवृत्तिरविच्छेदः तैश्च ग्रंथिचिज्जडयोरात्प्रातःकरणयोरेकलोलीभारविनीयं तयोः प्रवृत्तयेन शोथलीकृत्य प्रियाप्रियेमुखदुःखे आत्मसमं आत्मसाम्यं नयीत प्रापयेत् प्रियाप्रिय
आर्षिणोतःकरणस्यात्मन्यध्यस्तस्य स्वाधिष्ठाने प्रलये सति तयोः पितृवैवलय इत्यर्थः यथारज्ज्वारज्जुमर्षलीने सति भीषणत्वादयोऽपि तत्रैव लीयन्ते तद्वत् ३ । ४ नाक्रोशे तन शपेत् यतस्ति तिक्ष्णो मन्युः
क्रोध एव आक्रोष्टारं दर्हति ५ रुपतीरोपवती पाठांतरे उपतीदाहिकांवा ६ । ७ निर्क्रांति अलक्ष्मीमृत्युंवा ८ बाणैः वाग्बाणैः दधाति पुष्पाति ९ त्वत्पुत्रारूक्षवाचस्त्वमपि तत्संगात्तादृशो भविष्यसी

॥ साध्या ऊचुः ॥ साध्या देवावयमेतमहर्षेदृष्ट्वा भवंतं न शक्नुमो नुमातुम् ॥ श्रुतेन धीरो बुद्धिमांस्त्वंमतोनः काव्यावाचं वक्तुमर्हस्युदाराम् ३ ॥ हंस उवाच ॥ एतत्का
र्यममराः संश्रुतं मे धृतिः शमः सत्यधर्मानुवृत्तिः ॥ ग्रंथिं विनीय हृदयस्य सर्वप्रियाप्रिये चात्मसमं नयीत ४ आकृश्यमानो नाक्रोशे न मन्युरेव तितिक्षतः ॥ आक्रोष्टारं निर्दह
तिसुकृतं चास्य विंदति ५ नाक्रोशी स्यान्नावमानी परस्य मित्रद्रोही नो तनीचोपसेवी ॥ न चाभिमानी न च हीनवृत्तारूक्षां वाचं रुपतीं वर्जयति ६ मर्माण्यस्थीनि हृदयं
तथाऽसूनु रूक्षावाचो निर्दहंतीह पुंसाम् ॥ तस्माद्वाचमुपतीं रूक्षरूपां धर्मारामो नित्यशो वर्जयति ७ अस्तुदं परं रूक्षवाचं वाक्क्रांतिं क्वैर्वितुदंतं मनुष्यान् ॥ विद्यादल
क्ष्मीकृतमंजनानां मुखे निबद्धा निर्क्रांतिवैवहंतम् ८ परश्चेदेनमभि विद्वेत्तवाणैर्भृशं सुतीक्ष्णैरनलार्कदीपैः ॥ स विद्वद्यमानोऽप्यतिदह्यमानो विद्यात्कविः सुकृतमं देधा
ति ९ यदि संतंसेव तियद्यसंतं तपस्विनं यदिवस्तेन मेव ॥ वामो यथा रंगवशं प्रयाति तथा स ते पांवशमभ्युपैति १० अतिवादनं प्रवदेन्न वादयेद्योऽनाहतः प्रतिहन्यान्न
घातयेत् ॥ हंतुं च यो नेच्छति पापकं वै तस्मै देवाः स्पृहयंत्यागताय ११ अव्याहृतं व्याहृताच्चेत्य आहुः सत्यं वदेद्याहृतं तद्वितीयम् ॥ प्रियं वदेद्याहृतं तत्तृतीयं धर्म्यं वदेद्या
हृतं तच्चतुर्थम् १२ यादृशैः सन्निविशते यादृशांश्चोपसेवते ॥ यादृगिच्छेच्च भवितुं तादृग्भवति पूरुषः १३ यतो यतो निवर्तते तस्ततो विमुच्यते ॥ निवर्तनाद्धि स
र्वतो न वेत्ति दुःखमण्वपि १४ न जीयते चानुजिगीषतेऽन्यान्न वैरकृच्च प्रतिघातकश्च ॥ निंदाप्रशंसासु समस्वभावो न शोचते हृष्यति नैव चायम् १५ भावमिच्छति सर्व
स्य नाभावे कुरुते मनः ॥ सत्यवादी मृदुर्ज्ञातो यः स उत्तमपूरुषः १६ नानर्थकं सांत्वयति प्रतिज्ञाय ददाति च ॥ रंघं परस्य जानाति यः समध्यमपूरुषः १७

त्याह यदीति । रंगस्य नीलादेर्वर्शनीलताम् १० अतिप्रोक्तोऽपि न वदेत् वादयेद्वा अनाहतो नैव प्रतिहन्यात् । अहतोऽपि पापकं रंघं यद्विदुं तु नेच्छेत् स देवानामपिश्रेष्ठो भवतीत्यर्थः ११ अव्याहृतं मौनं ततोपिश्रेयः
सत्यवचनं सत्यमपि प्रियं चेत्ततोऽपिश्रेयः तदपि धर्मादनपेत्तं चेत्तदपिश्रेयः १२ तस्मात्सत्तमं गृह्यत्वाऽपि कर्तव्य इत्याशयेनाह यादृशेति १३ यतो यत इति । यथास्वप्ने वा द्विपया निवृत्तस्तज्जेन दुःखेन मु
च्यते एवं जाग्रतिश्चाप्रविष्यजेन मुपुप्तोऽसमाधौ च सर्वतो निवृत्तो दुःखलेशमपि न भजतेऽतो निवृत्तिरेव त्वया कार्येति भावः १४ अस्यामवस्थायां पूरुषस्य न किंचिदुःखादिकमस्तीत्याह न जीयते चेति । नानु
जिगीषते इति पाठे नापूरुषः १५ भावमिच्छायां अभावे अकल्याणे १६ अनर्थकं मिथ्यानसांत्वयति १७

उपहतोगदयाघोषयात्रायांगंधर्वैस्ताहितः अभिशस्तः अथितः शस्त्रैर्विदीर्णः मनुवशात्क्रोधवशात् नावर्ततेनरः शुर्भवति यतः कृतघ्नः पांडवैस्तदामोचिनोऽपितदुपकारं हन्त्येव एताः कलाः चित्तस्य वृत्तयः अधमस्यैव १८ अधमलक्षणमाह नेति । परेभ्यः गुरुभ्यः आत्मन्येव शंकितः विश्वासहीनः १९ । २० । २१ महाकुलेभ्यः स्पृहयति स्पृहेरीषित इति कर्मणि चतुर्थी २२ तपः कृच्छ्रचांद्रायणादि दमः इन्द्रियजयः ब्रह्मवित्तं ब्राह्मणस्य धनं वेदाध्ययनं वेदाध्यापनं च वितानाः यज्ञकर्माणि सम्यग्वृत्ताश्च ये तानि क्लीवत्वं विधेवापेक्षया महाकुलानि विद्धि २३ न व्यथते न चलति न योनिः पित्रादयोऽपि येषां दापेण न व्य

दुःशासनस्तूपहतोऽभिशास्तो नावर्तते मनुवशात्कृतघ्नः ॥ न कस्यचिन्मित्रमथोदुरात्मा कलाश्चैता अधमस्येह पुंसः १८ न श्रद्धाति कल्याणं परेभ्योऽप्यात्मशंकितः ॥ निराकरोति मित्राणि यो वै सोऽधमपूरुषः १९ उत्तमानेव सेवेत प्राप्तकाले तु मध्यमान् ॥ अधमांस्तु न सेवेत य इच्छेद्भूतिमात्मनः २० प्राप्नोति वै चित्तमसद्वलेन नित्योत्थानात्प्रज्ञया पौरुषेण ॥ न त्वेव सम्यग्लभते प्रशंसां न वृत्तमाप्नोति महाकुलानाम् २१ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ महाकुलेभ्यः स्पृहयति देवा धर्मार्थं नित्याश्रवहुश्रुताश्च ॥ पृच्छामित्वां विदुरप्रश्नमेतं भवंति वै कानि महाकुलानि २२ ॥ विदुर उवाच ॥ तपो दमो ब्रह्मवित्तं वितानाः पुण्या विवाहाः सततान्नदानम् ॥ ये येषैवेति समगुणावसंतिसम्यग्वृत्तास्तानि महाकुलानि २३ येषां न वृत्तं व्यथते न योनिश्चितप्रसादेन चरंति धर्मम् ॥ ये कीर्तिमिच्छंति कुले विशिष्टां त्यक्त्वा नृतास्तानि महाकुलानि २४ अनिज्यया कुविवाहैर्वेदस्योत्सादनेन च ॥ कुलान्यकुलतां यांति धर्मस्यातिक्रमेण च २५ देवद्रव्यविनाशेन ब्रह्मस्वहरणेन च ॥ कुलान्यकुलतां यांति ब्राह्मणातिक्रमेण च २६ ब्राह्मणानां परिभवात्परिवादाच्च भारत ॥ कुलान्यकुलतां यांति न्यासापहरणेन च २७ कुलानि समुपेतानि गोभिः पुरुषतोऽर्थतः ॥ कुलसंख्यां न गच्छंति यानि हीनानि वृत्ततः २८ वृत्ततस्त्वविहीनानि कुलान्यल्पधनान्यपि ॥ कुलसंख्यां च गच्छंति कर्षति च महद्यशः २९ वृत्तं यत्नेन संरक्षेद्विदितमेति च याति च ॥ अक्षीणो वित्ततः क्षीणो वृत्ततस्तु हतो हतः ३० गोभिः पशुभिश्चैश्वर्यकृष्या च सुसमृद्धया ॥ कुलानि न प्ररोहंति यानि हीनानि वृत्ततः ३१ मानः कुलैर्वैरकृत्कश्चिदस्तुराजाऽमात्यो मापस्वापहारी ॥ मित्रद्रोही नैकृतिकोऽनृती वा पूर्वाशी वा पितृदेवातिथिभ्यः ३२ यश्च नो ब्राह्मणान्न हन्याद्यश्च नो ब्राह्मणान्न द्विषेत् ॥ ननः समितिं गच्छेद्यश्च नो निर्वपेत्कृषिम् ॥ ३३ वृणानि भूमिरुदकं वाक्चतुर्थी च सूत्रता ॥ सतामेतानि गहेषु नोच्छिद्यंते कदाचन ३४ श्रद्धया परयाराजन्तु पनीतानि सत्कृतिम् ॥ प्रवृत्तानि महाप्राज्ञधर्मिणां पुण्यकर्मिणाम् ३५ सूक्ष्मोऽपि भारं नृपते स्यंदनो वै शक्तो वोढुं न तथाऽन्ये महीजाः ॥ एवं युक्ता भारसहा भवंति महाकुलीनान तथाऽन्ये मनुष्याः ३६

यते किंतु गुणैरेव तुष्यंति २४ । २५ । २६ परिभवात्ताहनात् निर्दातः २७ गोभिर्वाग्भिर्विद्येत्यर्थः पुरुषतः सत्पुरुषैः अर्षतः यनैश्च कुलानि कुलमंख्यां कुलेषु गणनां समुपेतानि भवन्ति २८ वृत्ततः धर्मेण कर्षति आहरंति २९ । ३० गोभिर्विद्याभिः ३१ नैकृतिकः कपटी वैरकृदादयः कुलघ्रातयः ३२ प्रसेमाद्वृत्तलक्षणमाह यश्चेति । न इति अस्त्वच्छब्दस्यादेशचतुष्टयेन नः सङ्गतिपाठे नतस्येति पाठे तु ब्रह्मैव निर्वपेत्कृषिम् पितृनि तिपाठे नो निषेधार्थः ३३ नोच्छिद्यंते किंस्वतिथीनुपगच्छंसेव ३४ सत्कृतिः सत्कारकं तु वृत्तानि नृणादीनां ३५ युक्ताः स्यंदनवदविकलाः ३६

अकृतमाह नतदिति । तवतुशंकाकुलस्यमयपिमित्रत्वबुद्धिर्नास्तीतिभावः संगतानिसंबंधमात्राणि ३७ मूलस्थतुदुयोभभादेः कुलशीलादिभिरसंबद्धोऽपिकर्णादिमित्रभावेनास्तीत्याशयेनाह यइति । बंधुःसंबंधी मित्रं उपकारकृत् ३८ पारिप्लवमतेः चलबुद्धेः ३९ । ४० समभिवर्ततेसम्यग्भित्तएववर्ततेननुस्पृशति समतिवर्ततइत्यपिपठति अश्रमेयः ४१ मित्राणांहितायेतिशेषः ४२ अनर्थयन्मार्थनाशून्यः लुब्धस्तुमित्राणांसारफलगुत्वेनजानातीत्यतःसकार्यार्थवर्णिक्कुल्योननुमित्रम् ४३ संतापात्इष्टवियोगावशोकात् ४४ अनवाप्यंनमाप्यं शोकेनशोकमात्रेणइष्टमितिशेषः ४५ दुःखादेरागमापायित्वादपिनशोकादिकं कर्तव्यमित्याह पुनरिति ४६ सर्वपुरुषमात्रं ४७ पदमनसामह श्रोत्रादीनिपंचस्रवते स्वार्थाद्भज्यति ततोविषयमेवनात् ४८ तनुःशरीरमभिव्यक्तिस्थानंकाष्ठं तत्ररुद्धोऽनभिव्यक्तःशिलीअग्निरथाऽ

नतन्मित्रंयस्यकोपाद्विभेतियद्वामित्रंशंकितेनोपचर्यम् ॥ यस्मिन्मित्रेपितरीवाश्वसीततद्वैमित्रंसंगतानीतराणि ३७ यःकश्चिदप्यसंबद्धोमित्रभावेनवर्तते ॥ सएव बंधुस्तन्मित्रंसागतितस्तत्परायणम् ३८ चलचित्तस्यवैपुंसोऽबुद्धाननुपसेवतः ॥ पारिप्लवमतेर्नित्यमधुवोमित्रसंग्रहः ३९ चलचित्तमनात्मानमिन्द्रियाणां वशानुगम् ॥ अर्थाःसमभिवर्ततेहंसाःशुष्कंसरोयथा ४० अकस्मादेवकुप्यंतिप्रसीदंस्त्यनिमित्ततः ॥ शीलमेतदसाधूनामभ्रंपारिप्लवंयथा ४१ सत्कृताश्चकृतार्थाश्चमित्राणांनभवं तिथे ॥ तान्मृतानपिक्रव्यादाःकृतघ्नान्नोपभुंजते ४२ अर्चयेदेवमित्राणिसतिवाऽसतिवाधने ॥ नानर्थयन्प्रजानातिमित्राणांसारफलगुताम् ४३ संतापाद्भश्यतेबलम् ॥ संतापाद्भश्यतेज्ञानंसंतापाद्याधिमृच्छति ४४ अनवाप्यंचशोकेनशरीरंघोषतप्यते ॥ अमित्राश्चप्रहृष्यन्तिमास्मशोकेमनःकृथाः ४५ पुनर्नरोभ्रियतेजायतेचपुनर्नरोहीयतेवर्द्धतेच ॥ पुनर्नरोयाचतियाच्यतेचपुनर्नरःशोचतिशोच्यतेच ४६ सुखंचदुःखंचभवाभवौचलाभालाभौमरणंजीवितंच ॥ पर्यायशः सर्वमेतेस्पृशंति तस्माद्दीरोनचहृष्येन्नशोचेत् ४७ चलानिहीमानिषडिन्द्रियाणितेषांयद्यद्धतेयत्रयत्र ॥ ततस्ततःस्रवतेबुद्धिरस्यच्छिद्रोदकुंभादिवनित्यमंभः ४८ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ तनुरुद्धःशिखीराजामिथ्योपचरितोमया ॥ मंदानांममपुत्राणांयुद्धेनांतंकरिष्यति ४९ नित्योद्विग्नमिदंसर्वेनित्योद्विग्नमिदंमनः ॥ यत्तत्पदमनुद्विग्नतन्मेवदमहामते ५० ॥ विदुरउवाच ॥ नान्यत्रविद्यातपसोर्नान्यत्रेन्द्रियनिग्रहात् ॥ नान्यत्रलोभसंत्यागाच्छांतिं पश्यामितिऽनव ५१ बुद्ध्याभयंप्रणुदतितपसा विंदतेमहत् ॥ गुरुश्रृणुषयाज्ञानंशांतिंयोगेनविंदति ५२ अनाश्रितादानपुण्यंवेदपुण्यमनाश्रिताः ॥ रागद्वेषविनिर्मुक्ताविचरंतीहमोक्षिणः ५३ स्वधीतस्यसुयुद्धस्यसुकृतस्यचकर्मणः ॥ तपसश्चसुतप्तस्यतस्यांतेसुखमेधते ५४

येराजाधर्मेणरुद्धः तनुनामृक्षमेणधर्मेणवारुद्धः ४९ उद्विग्नमीतंचलितंच अनुद्विग्नमभयमचलंच पदंपदनीयंप्राप्यंत्रस्त ५० तस्याप्तिमाधनान्वेषाद् नान्यत्रेति । विद्याऽध्ययनजा तपःस्वधर्माचरणं त्वंतुलोभी तत्पदंप्राप्तुमनर्हइतिभावः शांतिकल्याणं ५१ बुद्ध्याआत्मज्ञानेन भयंसंसारं विंदतेमहत्सद्गुणास्त्रादिकलभते ततो गुरुश्रृणुषयाज्ञानंत्रयं योगेनसर्वचित्तवृत्तिनिरोधेनशांतिं ५२ शांतिमाप्तौसर्वतुच्छमियाह अनाश्रिताइति । दानजंपुण्यंतत्फलंस्वर्गादीत्यर्थः अनाश्रिताःनाश्रयंतेतुच्छत्वात्तस्य ५३ तस्यांतेस्वधीतादीनांकर्मणामेतेनाशेषुखंपरमानंदंविंदते जगत्कारणदर्शनादेवसकलकर्मनाशेति अकारणंयुद्धंराप्नोतीत्यर्थः ' क्षीयंतेचास्यकर्माणि तस्मिन्हृष्टेपरावरे ' परोहिरण्यगर्भोऽवरोनीचोयस्मात्कारणात्तस्मिन्हृष्टेसति ५४

तदन्यदुःखरूपमेवेत्याह स्वास्तीर्णानीति । भिन्नाः भेददृष्टिमतः ' द्वितीयाद्वैभयंभवति ' इतिभुतेरद्वैवतत्वात्प्रच्युतादित्यर्थः पक्षेभिन्नाः ज्ञातिभेदवन्तः ५५ प्रशमंअक्रोधं ५६ योगःअलब्धलाभः क्षेमलब्धपरिपालनं तदुभयंनकल्पतेनयुज्यते ५७ तदेवाह संपन्नमिति । संपन्नंक्षीरादिसंपत्तिः ५८ तंतवःकुलतंतवः पांडवाःआप्यायिताःत्वयैवसंवर्द्धिताः पूर्वरूपमापि तनवःसूक्ष्माःबाला इत्यर्थः बहुलाःसमाःबहून्संवत्सरान् बहुत्वात्वंधूनामन्येषांचक्रपीणांबहुत्वात् वनेआयासान्संहतिअतःसतांउपमाभवति पांडवाइवमंतइतिलोकेवदन्ति अतःसत्तमाःपांडवास्त्वयानवंचनीयाइतिभावः ५९ अन्येतुज्ञातयोनपांडवतुल्याइत्याह धूमायंतैइति । व्यपेतानिपृथग्भूतानि ६० ब्राह्मणादिसाहचर्यात्ज्ञातयोऽप्यत्रायुद्धार्थिनएवग्राह्याः तादृशांश्चपांडवान्जिघांसंतःपतिप्यंत्येवेत्यर्थः ६१ एकजःएकाकी प्रसहःशक्यः ६२ । ६३ । ६४ । ६५

स्वास्तीर्णानि शयनानि प्रपन्नानि वैभिन्ना जातुनिद्रांलभंते ॥ नस्त्रीपुराजनरतिमाप्नुवंति न मागधैः स्तूयमानान्सूतैः ५५ नवैभिन्ना जातुचरंति धर्मनवैसुखं प्राप्नुवंतीह भिन्नाः ॥ नवैभिन्ना गौरवं प्राप्नुवंति नवैभिन्नाः प्रशमंरोचयंति ५६ नवैते पांस्वदेन पथ्यमुक्तं योगक्षेमं कल्पते नवैतेषाम् ॥ भिन्नानां वैमनुजं प्रपायणं न विद्यते किंचिदन्यद्विनाशात् ५७ संपन्नं गोपुसंभाव्यं संभाव्यं ब्राह्मणे तपः ॥ संभाव्यं चापलं स्त्रीपुसंभाव्यं ज्ञाति तौ भयम् ५८ तंतवोऽऽप्यायितानि त्यंतनवो बहुलाः समाः ॥ बहून्बहुत्वादायासान्संहंतीत्युपमासताम् ५९ धूमायंते व्यपेतानि ज्वलंतिसहितानि च ॥ धृतराष्ट्रे लमुकानीव ज्ञातयो भरतर्षभ ६० ब्राह्मणेषु च ये शूराः स्त्रीषु ज्ञातिपुगोषु च ॥ वृतादिव फलं पक्वं धृतराष्ट्रपतंति ते ६१ महानप्येकजो वृक्षा बलवान्सुप्रतिष्ठितः ॥ प्रसह्य एव वा तेन सस्कंधो मर्दितुं क्षणात् ६२ अथ ये सहिता वृक्षाः संवशः सुप्रतिष्ठिताः ॥ ते हि शीघ्रतमान् वा तान्संहंत्योन्यसंश्रयात् ६३ एवमनुप्यमप्येकं गुणैरपि समन्वितम् ॥ शक्यं द्विपंतो मन्यंते वायुर्द्रुममिवैकजम् ६४ अन्योन्यसमुपष्टंभादन्योन्यापाश्रेण च ॥ ज्ञातयः संप्रवर्द्धंते सरसीवोत्पलान्युत ६५ अवध्या ब्राह्मणा गावो ज्ञातयः शिशवः स्त्रियः ॥ येषां चान्नानि भुंजीत ये च स्युः शरणागताः ६६ नमनुप्ये गुणः कश्चिद्राजन्सधनतामृतं ॥ अनातुरत्वाद्भद्रं ते मृतकल्पा हि रोगिणः ६७ अव्याधिजं कटुकं शीर्षं रोगिपापानुबंधं परुषं तीक्ष्णमुष्णम् ॥ सतां पेयं यन्नपि बंत्यं संतो मन्युं महाराजपिब प्रशाम्य ६८ रोगार्दितान् फलान्याद्विषंते न वैलभंते विषयेषु तत्त्वम् ॥ दुःखोपेतारोगिणो नित्यं भवनबुध्यंते धनभोगान्नसौख्यम् ७९ पुराह्युक्तं नाकरोस्त्वं वचो मे द्यूते जितां द्रौपदीं प्रेक्ष्य राजन् ॥ दुर्योधनं वारयेत्यक्षवत्यां कितवत्वं पंडितावर्जयति ७० नतद्वलं यन्मृदुना विरुध्यते सूक्ष्मो धर्मस्तरसासे वितव्यः ॥ प्रध्वंसिनी क्रूरसमाहिता श्रीर्मृदुमौढा गच्छति पुत्रपौत्रान् ७१

६६ सधनतां क्रुते विना अनातुरत्वात् क्रुते च भद्रं तेऽस्तु इत्याशीर्वचनमाप्तत्वं सूचनार्थं ६७ धनवाननातुरश्च त्वं गुणी मनुजः शमं प्राप्नुहीत्याह अव्याधिजमिति । कटुकं अरोचकं परुषं तीक्ष्णं छेदकं उष्णं दुःसहस्पर्शं पेयं गिलनीयं मन्युर्दैन्यं ' मन्युर्दैन्येकतौ ऋद्धि ' इति कोशात् प्रशाम्य शांतिं क्षमां प्राप्नुहि ६८ संतापा व्याधिमुच्छतीत्युक्तमतस्तौ द्वावपि निर्दति फलानि पुत्रपश्वादीनि तत्त्वमिष्टानिष्टविवेकं पित्तोपहृतरसनत्वात् एवं सर्वत्र भोगः रूप्यादि संगः धनादिजं मुखं लब्धमपि न बुध्यंते अतः संतापं जागरादिद्वारा रोगोत्पादकं त्यजेत्यर्थः ६९ । ७० कितवत्वं द्यूतप्रियत्वं मृदुना सहिष्णुना धर्मः दायविभागालयः क्रूरत्वपुत्रे समाहिता मृदुना युधिष्ठिरेण मौढासती ७१

मेदीभूतःस्वयंनिर्व्यापारोऽपि परितःसंचरमाणानां वलीवर्दानामिवपुत्राणांयथेष्टप्रचारनिरोधकः ७२ । ७३ अंतरंभेदं स्थापययुद्धाभिवर्त्तयस्व ७४ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्यदीपेष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ सप्तदशेति १ दानूनांमेघानांसमूहोदानवतस्मिन् सुषांसुलुगितिसप्तम्यालुङ्गादेशोवा इन्द्रस्यधनुः वर्षासुहृद्वमानेअताम्यधूमज्ज्योतिषोःसन्निपातरूपत्वात्तामोयंतुमयाग्य नमतः नामयतः मरीचिनःमरीचिमतःसूर्यचंद्रादेः श्रीधादित्वान्मत्वर्थीयइनिः पादान्तरस्मीन् आकाशहननादिकमकार्यकुर्वतोऽतिमूढानित्यर्थः २ अशिष्यशासनानर्हदुर्योधनार्दयःशास्ति तुष्येत्अल्पलाभेनेति शेषः द्विपंतंभजतेस्वकार्यार्थमितिशेषः कार्यमेवाहभद्रमश्नुतइति । शत्रुसेवयास्त्रीरक्षयाचयोभद्रमश्नुततौद्रौमूर्खानित्यर्थः यःकृत्येत्किञ्चित्कृत्वा लायतेसःपशुमूर्खः ३ अभिजातःकुलीनः ४ श्वशुरःसन्त्योव ध्वापुत्रभार्यायासह अवहासंपरिहासं तत्पित्रादिभिरिवमन्यते सएकादशः बध्वास्तुपयाभूतया अवसन्नभयोनष्टभयः बधूपित्रादिभिरापदित्रातोऽपितत्रैवमानंकामयतेयःसद्वादशोःमूर्खः अन्येतुवध्वासहरार्ति

धार्तराष्ट्राःपांडवान्पालयंतुपांडोःसुतास्तवपुत्रांश्वपांतु ॥ एकारिमित्राःकुरवोह्येककार्याजीवंतुराजन्सुखिनःसमृद्धाः ७२ मेदीभूतःकौरवाणांत्वमद्यत्वय्याधीनंकुरुकुल माजमीढ ॥ पार्थान्बालान्वनवासप्रतप्तान्गोपायस्वस्वयंशस्तातरक्षन् ७३ संघत्स्वत्वंकौरवपांडुपुत्रैर्मतेऽन्तरंरिपवःप्रार्थयंतु ॥ सत्येस्थितास्तेनरदेवसर्वेदुर्योधनं स्थापयत्वंनरेन्द्र ७४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिप्रजागरपर्वणिविदुरहितवाक्येषष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ विदुरउवाच ॥ सप्तदशेमान्राजेन्द्रमनुः स्वायंभुवोऽब्रवीत् ॥ वैचित्रवीर्यपुरुषानाकाशंमुष्टिभिर्घ्नतः १ दानवेंद्रस्यचधनुरनाम्यंनमतोऽब्रवीत् ॥ अथोमरीचिनःपादानग्राह्यान्गृह्णतस्तथा २ यश्चाशिष्यंशास्ति वैयश्चतुष्येद्यश्चातिवेलंभजतेद्विपंतम् ॥ स्त्रियश्चशोरक्षतिभद्रमश्नुतेयश्चायाच्येयाचतेकथ्यतेवा ३ यश्चाभिजातःप्रकरोत्यकार्यंयश्चाबलोबलिनानित्यवैरी ॥ अश्रद्धया नायचयोब्रवीतियश्चाकाम्दंक्रामयतेनरेन्द्र ४ बध्वाऽवहासंश्वशुरोमन्यतेयोवध्वाऽवसन्नभयोमानकामः ॥ परक्षेत्रेनिर्वपतियश्चबीजंस्त्रियंचयःपरिवदतेऽतिवेलम् ५ यश्चापिलब्ध्वानस्मरामीतिवादीदत्वाचयःकथ्यतियाच्यमानः ॥ यश्चासतःसत्त्वमुपानयीतएताव्रयंतिनिरयंपाशहस्ताः ६ यस्मिन्यथावर्ततेयोमनुष्यस्तास्मिस्तथाव र्तितव्यंसधर्मः ॥ मायाचारोमाययावर्तितव्यःसाध्वाचारःसाधुनाप्रत्युपेयः ७ जरारूपंहरतिहिदैर्यमाशामृत्युःप्राणान्धर्मचर्यामसूया ॥ कामोहियंयुत्तमनार्यसेवाक्रोधः श्रियंसर्वमेवाभिमानः ८ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ शतायुरुक्तःपुरुषःसर्ववेदेषुवैयदा ॥ नाम्रोत्यथचतत्सर्वमायुःकेनेहेहेतुना ९ ॥ विदुरउवाच ॥ अतिमानोऽतिवाद श्वतथाऽत्यागोनराधिप ॥ क्रोधश्चात्मविधित्साचमित्रद्रोहश्चतानिषद् १०

कुर्वन्नपिअभयोमानकामश्चेतिव्याचल्युः तद्विगीतत्वादुपेक्ष्यंपरक्षेत्रेइत्यनेनसंगृहीतंच ५ दत्वातीर्थेवाचादानंकृत्वा गृह्येयाचकेनयाच्यमानःसन्कथ्यते दानमकृत्वैवलाघते अमतोदुष्टस्यसत्त्वंसाधुत्वं अनतःसूरा येस्यसत्त्वंसत्यत्वंवाउपानयीतसमर्थयेततत्सदृशोमूर्खः ६ यस्मिन्निति । साधुपुत्रांडोरेबुत्तयाऽपिताधुनाभवित्रव्यंइत्याशयः ७ जरेति । अभिमानेत्यजेतिभावः ८ अभिमानःसर्वहरइत्युक्तेऽभिमानवतांमत्पुत्राणांय दिस्त्रल्यमेवायुरस्तिर्हिपुक्तेऽप्यभिमानेनजीविष्यंति यदिबहुतर्हिसत्यपितस्मिन्नमरिष्यंतीत्याशयेनाह शतायुरिति ९ अत्यागःउत्कृष्टोऽपराधश्चौर्यादिगर्तदानादिर्वा अत्याशतिपाठेबहुभोजित्वं आत्म विधित्सेति पोषणार्थस्यधात्रःसन्निरूपं आत्मपोषणेच्छा शिशोदरपरायणेत्यर्थः १०

असयःखहमाः भद्रमस्तुते एतेषां षण्णां त्यागेन तव पुत्राः शतायुषो भवंत्वित्यर्थः ११ वृषलीशूद्रा द्विजस्त्रैर्वर्णिकः पानपः मद्यपः १२ आदेशकृत् ग्रामणीः मेषकः द्विजान् दास्येनियोजयन् समेत्य संसृज्य यदित्त्वा अतिमानादीन् जन्तुर्जितं हि तेषां पाण्डववृत्तिर्हन्तृणां संगस्त्वयानकार्य इति भावः १३ गृहीतवाक्यः विद्यावान् नयविदनीतिः बदान्यो दाता ॥ गृहीतवाक्योऽनपविद्वाक्य इति पाठे मितभाषी अनिरस्तगुरु वचनः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ इदं द्यूतं न युक्तमिति वचने मया उक्तमिति संबंधः २० । २१ भक्तस्य सेवां कुर्वतः २२ अपूर्वपरकीयं स्निग्धाहिस्नेहवतोऽपि २३ कृत्यानि परिसंख्याय साध्या

एत एवासयस्तीक्ष्णाः कृन्तन्त्यायुषि देहिनाम् ॥ एतानि मानवान् व्रतं तिनमृत्युर्भद्रमस्तुते ११ विश्वस्तस्यैति यो दारान्यश्वापि गुरुतल्पगः ॥ वृषलीपतिर्द्विजोयश्चान पश्वैव भारत १२ आदेशकृत् द्विहंता द्विजानां मेषकश्चयः ॥ शरणागतहाचैव सर्वे ब्रह्महणः समाः ॥ एतैः समेत्य कर्तव्यं प्रायश्चित्तमिति श्रुतिः १३ गृहीतवाक्यं नय विद्वदान्यः शेषान्नभोका ह्यविर्हिसकश्च ॥ नानर्थकृत्या कुलितः कृतज्ञः सत्यो मृदुः स्वर्गमुपैति विद्वान् १४ सुलभाः पुरुषाराजन्सततं प्रियवादिनः ॥ अप्रियस्य तु पथ्य स्यवक्ता श्रोता च दुर्लभः १५ यो हि धर्मसमाश्रित्य हित्वा भर्तुः प्रियाप्रिये ॥ अप्रियाण्याह पथ्यानि तेन राजा सहायवान् १६ त्यजेत्कुलार्थं पुरुषं ग्रामस्यार्थं कुलं त्यजेत् ॥ ग्रामं जनपदस्यार्थं आत्मां पृथिवीं त्यजेत् १७ आपदर्थं धनं रक्षेद्द्वारान् रक्षेद्भनैरपि ॥ आत्मानं सततं रक्षेद्द्वारैरपि धनैरपि १८ द्यूतमेतत्पुण्यं कल्पेदृष्टवैकरं नृणाम् ॥ तस्मात् द्यूतं न सेवेत हास्यार्थं मपि बुद्धिमान् १९ उक्तं मया द्यूतकालेऽपि राजन्नेदं युक्तं वचनं प्रातिपेय ॥ तदौषधं पथ्यमिवातुरस्य न रोचते तव वै चित्रवीर्य २० काकैरिमांश्चित्रबर्हान् मयूरां न पराजयेथाः पाण्डवान् वारताष्ट्रैः ॥ हित्वा सिंहान् क्रोष्टुकान् गृहमानः प्राप्ते काले शोचिता त्वं नरेन्द्र २१ यस्तातन कुध्यति सर्वकालं भृत्यस्य भक्तस्य हिते रतस्य ॥ तस्मिन् भृत्या भर्तुरिव विश्वसंति न चैनमापत्सु परित्यजति २२ न भृत्यानां वृत्तिं परोधेन राजग्यधनं संजिघ्रसे दूर्ध्वम् ॥ त्यजति ह्येवं चिता वै विरुद्धाः स्निग्धा ह्यमात्याः परिहीनभोगाः २३ कृत्यानि पूर्वपरिसंख्याय सर्वाण्याय व्यये चानुरूपां च वृत्तिम् ॥ संगृह्णीयाद नुरूपां सहायान् सहायसाध्यानि हि दुष्कराणि २४ अभिप्रायं यो विदित्वा तु भर्तुः सर्वाणिकार्याणिकरोत्यतंद्री ॥ वक्ता हितानामनुरक्तार्यः शक्तिज्ञात्मेव हि सोऽनुकंप्यः २५ वाक्यं तु यो नाद्रियतेऽनुशिष्टः प्रत्याह्वयश्चापि निगुज्य मानः ॥ प्रज्ञाभिमानी प्रति कूलवादी त्याज्यः सतादृक्त्वरयैव भृत्यः २६ अस्तब्धमक्लीबमदीर्घसूत्रं सानुकोशं श्लक्ष्णमहार्यमन्यैः ॥ अरोगजातीयमुदारवाक्यं दूतं वदं त्यष्टगुणोपपन्नम् २७ न विश्वासा जातु परस्य गेहे गच्छेन्नरश्चेतयानो विकाले ॥ न च त्वरे निशितिष्ठेन्न गृहो न राजकाम्यां योषितं प्रार्थयति २८

साध्यनिश्चयं कृत्वा तथा वृत्तिभृत्यजीविकां आयव्ययानुरूपां कृत्वेत्यर्थः दुष्कराणि परराष्ट्रग्रहणादीनि २४ अनुकंप्यो मादृशो वचनस्वीकारेणानुग्राह इति प्रार्थयते २५ प्रज्ञादप्रत्याख्यानं करोति प्रतिकूलं आश्वासि रूढं वदतीति प्रतिकूलवादी २६ अस्तब्धं दर्पशून्यं अक्लीबं सामर्थ्यवंतं अदीर्घसूत्रं क्षिप्रकारिणं सानुकोशं संसदं श्लक्ष्णं मंजुलं अहार्यं अभेद्यं अरोगजातीयं रोगलेशशून्यं उदारं युक्तियुक्तं महार्थं च वाक्यं यस्य तं दूतं मेष्ठम् २७ विकाले सायंकाले परस्य अविश्वस्तस्य गेहे न गच्छेत् प्रार्थयति भोक्तृमिति शेषः २८

संयुक्तः बहुकर्तृकत्वेन मिश्रमंत्रो यस्य त्वाहशस्य कर्णादि सहायवतोरान्नो निहवं मंत्रस्य अपहारं न गच्छेत् माहशः तं मंत्रं न दूषयेत् तैः सर्वैः सह विरोधापत्तेरिति भावः । त्वयि बहुनां शास्ये अहं नाशसि मीतिं न हूयात् किं तु मम किञ्चित्कार्यमस्तीति तथा व्यपदेशं व्याजं कृत्वा ताहशान्मंत्रादपसरे देवस्यार्थः २९ घृणीलज्जावान् सहियथोक्तं देहं अधमर्णेषु पातयितुं शक्तः क्रूरोऽयमितिलोकापवादभयात् । उद्धृतभूतिः दूरीकृता धिक्कारः एते व्यवहारे धनदानादौ वर्जनीयाः द्रव्यनाशभयात् एतेभ्यो न ग्राह्यं । अवनर्णो घृणीलज्जावान् श्रेयसि नैवेद्येन याच्यमानः प्राणानेव जज्ञात् एवमन्यत्राप्युक्तं त्वमपि नाशभयात् पुत्राय राज्ञ्यमादे हीति भावः ३० । ३१ । ३२ स्वरोध्वनिः स्वस्य प्रशुद्धिः मंजुलता । वर्णाः कादयः तेषां प्रशुद्धिर्यथा स्थानकरणं विस्पष्टमुच्चारणं स्पर्शः मृदुता सौकुमार्यलावण्यम् ३३ मितभुक्तं मितभोजनं आद्यन्ने बहुभोजीति क्षिपंति निर्दिंति ३४ अनिष्टवर्णं क्षणकादिवेषधरम् ३५ कदर्यमदातारं । आक्रोशकं गालयितारं । अश्रुतं मूर्खं । वनौकसं कैवर्त्तकं । धूर्तं कितवं । निष्पूरिणं निर्दयं ।

न निह्वं मंत्रगतस्य गच्छेत्सं सृष्टमंत्रस्य कुसंगतस्य ॥ न च ब्रूयान्नाशसि मित्वयीति सकारणं व्यपदेशं तु कुर्यात् २९ घृणीराजा पुंश्चलीराजभृत्यः पुत्रो भ्राता विधवा बाल पुत्रा ॥ सेनाजीवी चोद्धृतभूतिरेव व्यवहारेषु वर्जनीयाः स्युरेते ३० अष्टौ गुणाः पुरुषं दीपयंति प्रज्ञाचकौल्यं च श्रुतं दमश्च ॥ पराक्रमश्चा बहुभाषिता च दानं यथाशक्ति कृतज्ञता च ३१ एतान् गुणां स्तातमहानुभावाने को गुणः संश्रयते प्रसह्य ॥ राजाय दासत्कुरुते मनुष्यं सर्वान् गुणानेपगुणो बिभर्ति ३२ गुणादशस्नानशीलं भजंते बलं रूपं स्वरवर्णप्रशुद्धिः ॥ स्पर्शश्च गंधश्च विशुद्धता च श्रीः सौकुमार्यं प्रवराश्च नार्यः ३३ गुणाश्च षण्मिमतभुक्तं भजंते आरोग्यमायुश्च बलं सुखं च ॥ अनाविलं चास्य भवत्यपत्यं न चैनमाद्यून इति क्षिपंति ३४ अकर्मशीलं च महाशनं च लोकद्विष्टं बहुमायं नृशंसम् ॥ अदेशकालज्ञमनिष्टवेषमेतान् गृहेन प्रतिवासेय ३५ कदर्यमाक्रोशकमश्रुतं च वनौकसं धूर्तममान्यमानिनम् ॥ निष्पूरिणं कृतवैरं कृतघ्नमेतान् भूशार्त्तोऽपि न जातु याचेत् ३६ संक्लिष्टकर्माणमतिप्रमादं नित्या नृतं चादृढभक्तिं च ॥ विसृष्टरागं पटुमानिनं चाप्येतां न सेवेत न राधमान् षट् ३७ सहायबंधनाद्यर्थाः सहायाश्चार्थबंधनाः ॥ अन्योन्यबंधनावेतौ विनान्योन्यं न सिद्धयतः ३८ उत्पाद्य पुत्रान् नृणां श्वकृत्वा वृत्तिं च तेभ्योऽनुविधाय कांचित् ॥ स्थाने कुमारीः प्रतिपाद्य सर्वा अरण्यसंस्थोऽथ मुनिर्बुभूषेत् ३९ हितं यत्सर्वभूतानां मात्मनश्च सुखावहम् ॥ तत्कुर्यादं श्वरे ह्येतन्मूलं सर्वार्थसिद्धये ४० वृद्धिः प्रभावस्तेजश्च सत्त्वमुत्थानमेव च ॥ व्यवसायश्च यस्य स्यात्तस्या वृत्तिभयं कुतः ४१ पश्यदोषान्पाण्डवैर्विग्रहे त्वं यत्र व्यथेयुरपि देवाः सशक्राः ॥ पुत्रैर्वैरं नित्यमुद्विग्नवासो यशः प्रणाशोद्विषतश्च हर्षः ४२

हिंस्रं कृतवैरमन्येन स्वेन वा ३६ संक्लिष्टकर्माणं आततायिनं सच पद्विधः 'अग्निदो गरदश्चैव शस्त्रपाणिर्धनापहः ॥ क्षेत्रदारहरश्चैव पडेते आततायिनः' इति प्रसिद्धः । अतिप्रमादं सदा व्यग्रं । विसृष्टरागं त्यक्तस्नेहं । पटुमानिनं कुशलमन्यम् ३७ एवं निगुणानां स्वपुत्राणां पक्षपातेन सगुणावपांडुपुत्रान्मात्यजेत्युक्तं । संप्रतिसर्वेषामैकमन्येनाभ्युदयं प्रसाध्य स्वहितमेव कुर्वित्याह सहायत्यादिना ३८ । ३९ ईश्वरे कालांतरिीयफलप्रतिभूते एतदेव स्वपरहिताचरणं मूलहेतुभूतं एतद्विना ईश्वरोऽपि फलं दातुं न समर्थ इत्यर्थः ४० ननु परहितकरणे स्वहितं कथं स्यादित्यत आह वृद्धिरिति । वृद्धिः सहायमेतन्नेन धनादीनां प्रवयः । बुद्धिरिति पाठे मित्रसंग्रहणीः । प्रभावः शत्रूणां पराजयः । तेजः तद्देतुभूतं शौर्यं । सत्त्वधर्मज्ञानैश्वर्यरूपं । उत्थानं उद्यमः । व्यवसायः निश्चयः । अवृत्तिर्जीविकाया अभ्यासः ४१ । ४२

श्वेतोग्रहःधूमकेतुः ४३ । ४४ नीनशननाशंमामुयुः ४५ । ४६ परेषांपांडवानां पापचेतसोदुर्योधनाद्याः ४७ । ४८ आत्माचित्तं पापात् इदंमेस्यादिदंमेस्यादित्येवंरूपात्संकल्पात् । कल्याणं भुमानंदेवराणि । प्रकृतिस्त्रिगुणात्मिकामाया । विकृतिर्महदादिः । आत्मज्ञानात्सर्वज्ञानमसिद्धेः ४९ मोक्षानधिकारिणंप्रसाहयति ५० । ५१ । ५२ । ५३ अभिजातवलंकुलबलम् ५४ । ५५ ५६ । ५७ औषधाद्याश्चिकित्सकाःनसन्ति तैरचिकित्स्यइत्यर्थः । आथर्वणावेदमंत्रा अपि किंपुनर्भाषामंत्रादयः । सुसिद्धाःअगदाःपारदादयः ५८ कुलपुत्रोद्भातिः ५९ । ६० । ६१ कुलेजाताःपां

भीष्मस्यकोपस्तवचैवेद्रकल्पद्रोणस्यराज्ञश्चयुधिष्ठिरस्य ॥ उत्सादयेल्लोकमिमंप्रवृद्धःश्वेतोग्रहस्तिर्यग्गिवापतन्त्रे ४३ तवपुत्रशतंचैवकर्णःपंचचपांडवाः ॥ पृथिवी मनुशासेयुगखिलांसागरांबराम् ४४ धार्तराष्ट्रावनंराजनव्याघ्राःपांडुसुतामताः ॥ मावनंछिंधिमव्याघ्रमाव्याघ्रानीनशन्वनान् ४५ नस्याद्धनमृतेव्याघ्रानव्याघ्रानस्युक्तेवनम् ॥ वनंहिरक्ष्यतेव्याघ्रैर्व्याघ्रान्नरक्षतिकाननम् ४६ नतथेच्छंतिकल्याणान्परेषांवेदितुंगुणान् ॥ यथैषांज्ञातुमिच्छंतिनैर्गुण्यंपापचेतसः ४७ अर्थसिद्धिंपरामिच्छन्धर्ममेवादितश्चरेत् ॥ नहिधर्मादपैत्यर्थःस्वर्गलोकादिवामृतम् ४८ यस्यात्माविरतःपापात्कल्याणेचनिवेशितः ॥ तेनसर्वमिदंनुद्धंप्रकृतिर्विकृतिश्चया ४९ योधर्ममर्थकामंचयथाकालंनिषेवते ॥ धर्मार्थकामसंयोगांसोऽमुत्रेहचविंदति ५० सन्नियच्छतियोवेगमुत्थितंक्रोधहर्षयोः ॥ सश्रियोभाजनं राजन्यश्वापत्सुनमुह्यति ५१ बलंपंचविधंनित्यंपुरुषाणांनिबोधमे ॥ यतुबाहुबलंनामकनिष्ठबलमुच्यते ५२ अमात्यलाभोभद्रतेद्वितीयंबलमुच्यते ॥ तृतीयंधनलाभंतुबलमाहुर्मनीषिणः ५३ यत्त्वस्यसहजंराजनपितृपैतामहंबलम् ॥ अभिजातबलंनामतच्चतुर्थंबलंस्मृतम् ५४ येनत्वेतानिसर्वाणिसंगृहीतानिभारत ॥ यद्वलानांबलंश्रेष्ठतत्प्रज्ञाबलमुच्यते ५५ महतेयोऽपकारायनरस्यप्रभवेन्नरः ॥ तेनैवंसमासज्यदूरस्थोऽस्मीतिनाश्वसेत् ५६ स्त्रीपुंराजसुसर्पेषुस्वाध्यायप्रभुशत्रुषु ॥ भोगेष्वायुषिविश्वासंकःप्राज्ञःकर्तुमर्हति ५७ प्रज्ञाशरेणाभिहतस्यजंतोश्चिकित्सकाःसंतिनचौषधानि ॥ नहोममंत्रानचमंगलानिनाथर्वणानाप्यगदाःसुसिद्धाः ५८ सर्वश्वाग्निश्चसिंहश्चकुलपुत्रश्चभारत ॥ नावज्ञेयामनुष्येणसर्वेह्येतेऽतितेजसः ५९ अग्निस्तेजोमहल्लोकंयूढस्तिष्ठतिदारुषु ॥ नचोपयुंकेतद्वारुणावन्नो ह्रीप्यतेपरैः ६० सएवखलुदारुभ्योयदानिर्मथ्यदीप्यते ॥ तद्दारुचवनंचान्यन्निर्दहत्याश्रुतेजसा ६१ एवमेवकुलेजाताःपावकोपमतेजसः ॥ क्षमावंतोनिराकाराःकाष्ठेऽग्निरिवशेरते ६२ लताधर्मात्वंसपुत्रःशालाःपांडुसुतामताः ॥ नलतावर्धतेजातुमहाहुममनाश्रिता ६३ वनंराजंस्तवपुत्रोऽम्बिकेयसिंहान्वेनं पांडवांस्तातविद्धि ॥ सिंहैर्विहीनंहिवनंविनश्येत्सिंहाविनश्येयुर्हंरुतेवनेन ६४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिप्रजागरपर्वणिविदुरवाक्येसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ ऊर्ध्वप्राणाद्युक्तामंतियूनःस्थविरआयति ॥ प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यांपुनस्तान्प्रतिपद्यते ?

दवाः ६२ शालाःमहावृक्षाः पांडवान्आश्रित्यमपुत्रोवर्द्धयेत्यर्थः ६३ त्वत्पुत्रान्निरुद्धपांडवा अपिस्नेहाद्वयैर्युंरवेतिभावः ६४ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ऊर्ध्वमिति । आयतिआगच्छति ?

॥ इति श्रीउद्योगपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपे सप्तत्रिंशो

निर्णिज्यप्रक्षालय आत्मसंस्थांस्वस्थितिं प्रतिवेद्यनिवेद्य २ यस्यकदर्यस्यभयात् राज्यादिपुधनिकत्वप्रथाभयात् अदीयमानत्वादेवनप्रतिगृह्णाति तस्यजीवितंअनर्थक्यार्थम् ३ शल्यकर्त्ताकांड
कृत् अत्रकीर्णीनष्ट्रस्यचर्यः नोदकार्हेउदकमात्रानर्होऽपि अतिथिः भृशंप्रियः प्रियवज्जामात्रादिवर्चनीयएवेत्यर्थः ४ श्रुतिविकायकप्रसंगादन्यदप्यविक्रययोगविक्रीणातिसोऽपिमान्यएवेतिविवक्षा
याऽविक्रयाप्याह अविक्रयमिति ५ दोषवानप्यतिथिःपूज्यः किमुतगुणवानितिवक्तुंनहुणानाह अरोषणइति । गतमंधिदिग्रहःस्नेहवैररहितः उदासीनवतरागद्वेषादिराहित्यात् ६ चोद्यःविधेयः
सावधानइत्यर्थः तापसोदरिद्रोऽप्यतिथिष्वप्रमत्तोभवेत्किंपुनर्भाग्यवानितिभावः ७ दीर्घोबाहू बुद्ध्यादूरस्थमप्यादातुंशक्नुवइत्यर्थः हिंसतिहिंसति अतिथिभक्तादूरस्थाअपिपांडवानहेलीयाइतिभावः

पीठंद्वासाधवेऽभ्यागतायआनीयापःपरिनिर्णिज्यपादौ ॥ सुखंष्टृष्टाप्रतिवेद्यात्मसंस्थांततोदद्यादन्नमवेक्ष्यधीरः २ यस्योदकंमधुपर्कचंगांचनमंत्रवितप्रतिगृह्णा
तिगेहे ॥ लोभाद्भयादथकार्पण्यतोवातस्यानर्थजीवितमाहुरार्याः ३ चिकित्सकःशल्यकर्त्ताऽवकीर्णीस्तेनःकूरोमद्यपो लूणहाच ॥ सेनाजीवीश्रुतिविकायकश्च
भृशंप्रियोऽप्यतिथिनोदकार्हेः ४ अविक्रयंलवणंपक्वमन्नंदधिक्षीरंमधुतेलंघृतं च ॥ तिलांसांसफलमूलानिशाकरंरक्तंवासःसर्वगंधागुडाश्च ५ अरोषणोयःसमलो
ष्टाश्मकांचनःप्रहीणशोकोगतसंधिविग्रहः ॥ निंदाप्रशंसोपरतःप्रियाप्रियेत्यजन्नुदासीनवदेषभिभुक् ६ नीवारमूलंगुदशाकवृत्तिःसुसंयतात्माऽग्निकार्येषुचोद्यः ॥
वनेवसन्नतिथिष्वप्रमत्तोधुरंधरःपुण्यकृदेषतापसः ७ अपकृत्यबुद्धिमतोदूरस्थोऽस्मीतिनाश्वसेत् ॥ दीर्घोबुद्धिमतोबाहूयाभ्यांहंसतिहिंसितः ८ नविश्वसेद
विश्वस्तेविश्वस्तेनातिविश्वसेत् ॥ विश्वासाद्भयमुत्पन्नमूलान्यपिनिहंतति ९ अनीर्षुर्गुप्तदारश्चसंविभागीप्रियंवदः ॥ श्लक्ष्णोमधुरवाक्स्त्रीणांनचासांवशगोभ
वेत् १० पूजनीयामहाभागाःपुण्याश्चगृहदीपयः ॥ स्त्रियःश्रियोगृहस्योक्तास्तस्माद्भक्ष्याविशेषतः ११ पितुरंतःपुरंदद्यान्मातुर्दद्यान्महानसम् ॥ गोषुचा
त्मसमंदद्यात्स्वयमेवकृषिं व्रजेत् १२ ऋत्यैर्वाणिज्यचारंचपुत्रैःसेवेतच्छिजान् ॥ अद्रघोऽग्निर्ब्रह्मतःक्षत्रमश्मनोलोहमुत्थितम् १३ तेषांसर्वव्रंगतेजःस्वासुयोनिषुशाम्य
ति ॥ नित्यंसंतःकुलेजाताःपावकोपमतेजसः १४ क्षमावंतोनिराकाराःकाष्ठेऽग्निरिवशोते ॥ यस्यमंत्रंनजानंतिबाह्याश्चाभ्यंतराश्चये १५ मराजासर्वतश्चक्षु
श्चिरमैश्वर्यमश्नुते ॥ करिष्यन्नप्रभाषेतकृतान्येवतुदर्शयेत् १६ धर्मकामार्थकार्याणितथामंत्रो न भिद्यते ॥ गिरिष्ठमुगारुह्यप्रासादंवारहोगतः १७ अरण्येनिः
शलाकेवातव्रमंत्रोभिधीयते ॥ नासुहृत्परममंत्रंभारतार्हतिवेदितुम् १८ अपंडितोऽवापिसुहृत्पंडितोऽवाप्यनात्मवान् ॥ नापरीक्ष्यमहीपालःकुर्यात्सचिवमात्मनः
१९ अमात्येक्ष्यर्थलिप्साचमंत्रंरक्षणमेव च ॥ कृतानिसर्वकार्याणियस्यपारिषदाविदुः २०

८ अविश्वस्तेभिमेनविश्वासःकार्यः ९ अनीर्षुरित्यादिसाद्धंश्लोकत्रयस्य गुप्तदाराःपांडवाःतेषांस्त्रीश्रीतुल्याद्रौपदीमापित्रात्वयारक्षणीयेवातस्तदतिक्रमात्तवभयमस्तीतितात्पर्यं १० । ११ । १२
प्रसंगात्पकृत्येऽनुपयुक्तानपिधर्मानाह अद्रघइति । एतेपांचयथालाभंमकृतोपयोगित्वमप्यर्थं अद्रघइत्यादिनामेष्यादीनां ब्राह्मणानामवज्ञानकार्येतिमुचितम् १३ । १४ । १५ सर्वतश्चक्षुश्चरैःपरमं
ब्रजानन् १६ । १७ निःशलाकेतृणैरनावृते तत्रापिकश्चिच्छीनश्चेन्मंत्रभेदःसंभवेदितिभावः १८ अनात्मवान् चपलशक १९ पारिषदाःमभासदः कृतान्येवविदुः किमुताप्ये २०

२१ अत्रशस्तानिर्निधानि विपरिश्रंशादविपरीतत्वेन श्रंशाद २२ । २३ पाङ्गुण्यं षण्णासंधिविग्रहयानासनद्वैधीभावसमाश्रयणासबूहः नश्रुतोयेनसः २४ पाङ्गुण्याभिज्ञत्वेनविदितआ
स्मास्वरूपयस्यतस्यस्थानंयथास्थितत्वावस्था अनवज्ञातंसत्कृतंशीलमस्य २५ नवेक्षिणइतिपाठे नवमिवादेरेणईक्षितुंशीलमस्य आत्मनैवप्रत्ययोज्ञानंयस्य स्वयमेवज्ञातकोशस्य २६ नाममात्रेणैराजा
भवेत् भोगास्तुभृत्यैःसमानानेवभुंजीत २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ लोकस्यपर्यायः इहलोकपरलोकवत्त्वं तेनतद्विषयवृत्तांतं कर्मफलाधीनत्वस्वरूपमाज्ञानाति नतुबुद्ध्या

धर्मेचार्थेचकामेचसराजाराजसत्तमः ॥ गूढमंत्रस्यचृपतेस्तस्यसिद्धिरसंशयम् २१ अप्रशस्तानिकार्याणियोमोहादनुतिष्ठति ॥ सतेषांविपरिश्रंशाद्भश्यतेजी
वितादपि २२ कर्मणांतुप्रशस्तानामनुष्ठानंसुखावहम् ॥ तेषामेवानुष्ठानंपश्चात्तापकरंमतम् २३ अनधीत्ययथावेदान्नविप्रःश्राद्धमर्हति ॥ एवमश्रुतपाङ्गु
ण्योनमंत्रंश्रोतुमर्हति २४ स्थानवृद्धिक्षयज्ञस्यपाङ्गुण्यविदितात्मनः ॥ अनवज्ञातशीलस्यस्वाधीनापृथिवीचृप २५ अमोचक्रोधहर्षस्यस्वयंकृत्वाऽन्वेक्षिणः ॥
आत्मप्रत्ययकोशस्यवसुदैववसुंधरा २६ नाममात्रेणतुप्येतच्छ्रेणचमहीपतिः ॥ भृत्येभ्योविसृजेदर्थान्नैकःसर्वहरोभवेत् २७ ब्राह्मणंब्राह्मणोवेदभर्तावेदस्त्रियं
तथा ॥ अमात्यंवृत्तिर्वेदराजाराजानमेवच २८ नशत्रुर्वशमापन्नोमोक्तव्योवध्यतांगतः ॥ न्यग्भूत्वापर्युगासीतवध्यंहन्याद्वलेसति ॥ अहताद्धिभयंतस्माज्जा
यतेनचिरादिव २९ दैवतेषुप्रयत्नेनराजसुब्राह्मणेषुच ॥ नियंतव्यःसदाक्रोधोवृद्धबालातुरेषुच ३० निरर्थकलहंप्राज्ञोवर्जयेन्मूढसेवितम् ॥ कीर्तिचलभंतलां
केनचानर्थेनयुज्यते ३१ प्रसादोनिष्फलोयस्यक्रोधश्चापिनिरर्थकः ॥ नतंभर्तारमिच्छंतिषट्पतिमिवस्त्रियः ३२ नबुद्धिर्धनलाभायनजाव्यमसमृद्धये ॥ लोकं
पर्यायवृत्तांतंप्राज्ञोजानातिनेतरः ३३ विद्याशीलवयोवृद्धान्बुद्धिवृद्धांश्चभारत ॥ धनाभिजातवृद्धांश्चनित्यंमूढोऽवमन्यते ३४ अनार्यवृत्तमप्राज्ञमसूयकमधा
र्मिकम् ॥ अनर्थाःक्षिप्रमायांतिवाग्दुष्टंक्रोधनंतथा ३५ अविस्वादनंदानंसमयस्याव्यतिक्रमः ॥ आवर्त्तयंतिभूतानिसम्यक्प्रणिहिताचवाक् ३६ अविस्वादको
दक्षःकृतज्ञोमतिमानृजुः ॥ अपिसंक्षीणकोशोऽपिलभतेपरिवारणम् ३७ धृतिःशमोदमःशौचंकारुण्यंवागनिष्ठुरा ॥ मित्राणांचानभिद्रोहःसप्तैताःसमिधःश्रियः
३८ असंविभागीदुष्टात्माकृतघ्नोनिरपत्रपः ॥ तादृङ्गराधिपोलोकेवर्जनीयोनराधिप ३९ नचरात्रौसुखंशेतेससर्पइववेशमनि ॥ यःकोपयतिनिर्दोषंसदोषोऽभ्यं
तरंजनम् ४० येषुदुष्टेषुदोषःस्याद्योगक्षेमस्यभारत ॥ सदाप्रसादनंतेषांदेवतानामिवाचरेत् ४१ येषुःस्त्रीषुसमायुक्ताःप्रमत्तपतितेषुच ॥ येचानार्येसमासक्ताः
सर्वेतेसंशयंगताः ४२ यत्रस्त्रीयत्रकितवोबालोयत्रानुशासिता ॥ मज्जंतितेऽवशाराजन्नद्यामश्मल्लवाइव ४३

धनं जाड्येनवादारिद्र्यलभ्यते सर्वत्रव्यभिचारदर्शनादितिभावः ३३ अभिजातः कुलीनः ३४ । ३५ अविस्वादनंवंचनाशून्यं समयस्यस्वपरकृतमर्यादायाः आवर्त्तयंतिशत्रूनपिस्वीकान्कुर्वंति
प्रणिहिताप्रयुक्ता ३६ परिवारणंपरिवारान्भृत्यमित्रादीन् ३७ समिधः उद्दीपिकाः ३८ असंविभागीपोष्येभ्योऽदत्त्वास्वयंभुञ्जानः ३९ । ४० दुष्टेषुदूषितेषुदेवतानाद्यतिक्रमात् ४१ समासक्ता
निहिताः संशयंगताःकदाचित्प्राप्याइत्यर्थः ४२ । ४३

येभ्यः विशेषाः आधिक्यानि तेषु हि प्रदर्श्यमानेषु परस्परस्त्रीयानामेव कलहप्रसंगान्मुख्यप्रयोजनं नश्यतीति भावः प्रसंगिनः प्रसंगः संघर्षस्तत्कारिणः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ इत्युच्यते
गपर्वणि नीलकंठीयः भारतभावादीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ॥ अनीश्वरोऽयमिति । भवाभवेऽर्थान्तर्ये दिष्टस्यैव स्वयं वदेन्न तु मादृशयेति भावः भूतः प्रतीतिमान् १ बुद्धयवज्ञानं
अवज्ञातबुद्धित्वं २ मंत्रबलेन मूढबलेन च प्रियकृतप्रियो भवति सच दानाद्यभावे पुनरप्रियो भवति अहंतुन तथाऽतस्त्वया प्राप्तकाले मदुक्तेऽनादरो न कर्तव्य इति भावः ३ द्वेष्येति । यो यस्य द्वेष्यस्तस्मिन् तद्वृ-

प्रयोजनेषु ये सत्कान् विशेषेषु भारत ॥ तानहं पंडितान् मन्ये विशेषा हि प्रसंगिनः ४४ यं प्रशंसन्ति कितवायं प्रशंसन्ति चारणाः ॥ यं प्रशंसन्ति बंधक्योनसजीवति मानवः
४५ हि त्वातान् परमेष्वासान् पांडवानामितौ जसः ॥ आहितं भारते श्वर्यं त्वया दुर्योधने महत् ४६ तं द्रक्ष्यसि परिश्रष्टं तस्मात्त्वमचिरादिव ॥ एश्वर्यमदसं मूढबलिलो
कत्रयादिव ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरवाक्ये अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अनीश्वरोऽयं पुरुषो भवाभवेऽसूत्रप्रो
तादारुमयी वयोषा ॥ धात्रा तु दिष्टस्य वशे कृतोऽयं तस्माद्ददत्वं श्रवणे धृतोऽहम् ॥ १ ॥ विदुर उवाच ॥ अप्राप्तकालं वचनं बहुस्पतिरपि बुवन् ॥ लभते बुद्धयवज्ञान
मवमानं च भारत २ प्रियो भवति दानेन प्रियं तदेन चापरः ॥ मंत्रमूलबलेनान्योऽयः प्रियः प्रिय एव सः ३ द्वेष्येन साधुर्भवति न मेधावीनपंडितः ॥ प्रिये शुभानि कार्याणि
द्वेष्ये यापानि वैवह ४ उक्तं मया जातमात्रेऽपिराजन्दुर्योधनं त्यज पुत्रं त्वमेकम् ॥ तस्य त्यागात् पुत्रगतस्य वृद्धिरस्या त्यागात् पुत्रशतस्य नाशः ५ न वृद्धिर्बहुमन्तव्या
या वृद्धिः क्षयमावहेत् ॥ क्षयोऽपि बहुमन्तव्योऽयः क्षयो वृद्धिमावहेत् ६ न स क्षयो महाराज यः क्षयो वृद्धिमावहेत् ॥ क्षयः सत्त्विह मन्तव्योऽयं लब्ध्वा बहूनां शयैः ७ समृ
द्धा गुणतः केचिद्भवन्ति धनतोऽपरे ॥ धनवृद्धान् गुणैर्हीनान् धृतराष्ट्र विवर्जय ८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सर्वस्वमायती युक्तं भाषसे प्राज्ञसम्मतम् ॥ न चोत्सहे सुतं त्यक्तुं यतो
धर्मस्ततो जयः ९ ॥ विदुर उवाच ॥ अतीव गुणसंपन्नो न जातु विनयान्वितः ॥ सुसूक्ष्ममपि भूतानामुपमर्दमुपेक्षते १० परापवाद निरताः परदुःखोदयेषु च ॥ पर
स्परविरोधे च यतन्ते सततोत्थिताः ११ सदोपदर्शनं ये पांसं वासे सुमहद्द्वयम् ॥ अर्थादानं महान्दोषः प्रदाने च महद्द्वयम् १२ ये वैभेदं न शीलास्तु सकामानि स्त्रियाः शठाः ॥
ये सापा इति विख्याताः संवासे परिगर्हिताः १३ युक्ताश्चान्यैर्महादोषैर्ये न रास्तान् विवर्जयेत् ॥ निवर्तमाने सौहार्दं प्रीतिर्नीचप्रणश्यति १४ याचैव फलनिवृत्तिः सौहार्दं
चैव यत्सुखम् ॥ यतते चापवादाय यत्नमारभते क्षये १५ अल्पेऽप्यपकृते मोहान्न शांतिमधिगच्छति ॥ तादृशैः संगतं नीचैर्बन्धुसैरकृतात्मभिः १६ निशम्य निपुणं बुद्ध्या
विद्वान् दूराद्विवर्जयेत् ॥ योज्ञातिमनुगृह्णाति दग्धिं दीनमातुरम् १७

ध्यासाधुत्वादिकं सदपि नास्ति प्रिये त्वत्सदपि तद्वृद्ध्याऽस्तीति भावः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ आयती युक्तं उदकं हितं ९ पुत्रं त्यक्तुमशक्तेन दुष्टाः शकुन्यादयो वात्याज्या इत्याशयेनाह अनी
वेति । कुलविनाशो नोपेक्षणीय इति भावः १० । ११ । १२ । १३ सौहार्दं यैर्हीनैर्नौ निवर्तमाने सति प्रीतिः फलनिवृत्तिः सुखं च प्रणश्यति मनीषोऽपवादाय यतने क्षये च यत्नमारभते शांतिं च न गच्छतीति द्वयोः संबंधः
१४ । १५ संवत्संबंधः १६ निशम्य विचार्य १७

१८ । १९ । २० । २१ । २२ शुभार्थिनापेश्वर्यलिप्सुना २३ । २४ । २५ । २६ दिग्भहस्तंविपाक्तवाणहस्तं सश्रीमान् एनस्तस्यज्ञानेवसादजंपापंविदति मृगवधजंपापंव्याधये
त्यर्थः २७ । २८ खट्वांसमारुद्धाश्चितागारंविष्टः लोकेआर्गंतुलज्जमानइत्यर्थः २९ नकश्चिदिति । भार्गवावधुक्रादन्यत्रनीतिशास्त्रकर्तारंशुक्रंविहायअन्यःकश्चिदपिनअपनयतेइतिन अपितुसर्वोऽप्यपन
यते अनीतिकरोति अतःयत्अतीततत्अतीतमेव शेषस्यतत्कालोचितस्यअर्थस्यप्रतिपत्तिःविचारःकर्त्तव्यइत्यर्थः ३० तदेवाह दुर्योधनेनेति । प्रत्यानेयंप्रतिकर्त्तव्यं ३१ प्रतीकारमेवाह तानिति । प्रतिष्ठाप्य
राज्यांशदानेनस्थिरीकृत्य ३२ धीराणांउपदेष्टृणांमुख्याहृतानिवचनानि अध्यवस्यतिनिश्चयंकरोति उत्तमफलंकर्माभितइत्यर्थः ३३ सुकुशलैरप्युपयुक्तंउपदिष्टंतत्ज्ञानं असम्यगेव यतःउपलभ्यंङ्गयं तेज

सपुत्रपशुभिर्बुद्धिंश्रेयश्चान्त्यमश्नुते ॥ ज्ञातयोवर्द्धनीयास्तैर्यदृच्छंत्यात्मनःशुभम् १८ कुलवृद्धिचराजेंद्रतस्मात्साधुसमाचर ॥ श्रेयसायोक्ष्यतेराजनकुर्वाणोज्ञा
तिसत्कियाम् १९ विगुणाह्यपिसंख्याज्ञातयोभरतर्षभ ॥ किंपुनर्गुणवंतस्तेत्वत्प्रसादाभिकांक्षिणः २० प्रसादंकुरुवीराणांपांडवानांविशांपते ॥ दीयंतांग्राम
काःकेचित्तेषांवृत्त्यर्थमीश्वर २१ एवंलोकेयशःप्राप्तंभविष्यतिनराधिप ॥ वृद्धेनहित्वयाकार्यपुत्राणांतातशासनम् २२ मयाचापिहितंवाच्यंविद्धिमांत्वद्धितै
षिणम् ॥ ज्ञातिभिर्विग्रहस्तातनकर्त्तव्यःशुभार्थिना ॥ सुखानिसहभोज्यानिज्ञातिभिर्भरतर्षभ २३ सम्भोजनंसंकथनंसंप्रीतिश्चपरस्परम् ॥ ज्ञातिभिःसहकार्या
णिनविरोधःकदाचन २४ ज्ञातयस्तारयन्तीहज्ञातयोमज्जयंतिच ॥ सुवृत्तास्तारयन्तीहदुर्वृत्तामज्जयन्तिच २५ सुवृत्तोभवराजेंद्रपांडवान्प्रतिमानद ॥ अधर्षणी
यःशत्रूणांतैर्वृतस्त्वंभविष्यसि २६ श्रीमंतंज्ञातिमासाद्ययोज्ञातिरवसीदति ॥ दिग्भहस्तंमृगइवसएनस्तस्यविदति २७ पश्चादपिनरश्रेष्ठतवतापोभविष्यति ॥
तान्वाहृतान्मुतान्वाऽपिश्रुत्वातदनुचिंतय २८ येनखट्वांसमारुद्धःपरितप्येतकर्मणा ॥ आदावेवनतत्कुर्यादधुवेजीवितेसति २९ नकश्चिन्नापनयतेपुमानन्यत्रभार्ग
वाव् ॥ शेषसंप्रतिपत्तिस्तुबुद्धिमत्स्वेवतिष्ठति ३० दुर्योधनेनयद्येतत्पापंतेषुपुराकृतम् ॥ त्वयातत्कुलवृद्धेनप्रत्यानेयंनरेश्वर ३१ तांस्त्वंपदेप्रतिष्ठाप्यलोकेवि
गतकल्मषः ॥ भविष्यसिनरश्रेष्ठपूजनीयोमनीषिणाम् ३२ सुव्याहृतानिधीराणांफलतःपरिचिंतयः ॥ अध्यवस्यतिकार्येषुचिरंयशसितिष्ठति ३३ असम्यगु
पयुक्तंहिज्ञानंसुकुशलैरपि ॥ उपलभ्यंचाविदितंविदितंचाननुष्ठितम् ३४ पापोदयफलंविद्वान्पुनरभितवर्द्धते ३५ यस्तुपूर्वकृतंपापमविमृश्यानुवर्तते ३६ अ
गाधपंकेदुर्मंथाविषमेविनिपात्यते ॥ मंत्रभेदस्यषट्प्राज्ञोद्वाराणीमानिलक्षयेत् ३७ अर्थसंततिकामश्चक्षेदेतानिनित्यशः ॥ मदंस्वप्नमविज्ञानमाकारंचात्मसंभवम्
३८ दुष्टमात्येषुविश्रंभंदूताच्चाकुशलादपि ॥ द्वाराण्येतानियोज्ञात्वासंभृणोतिसदानृप ३९

अविदितंज्ञातं विदितंज्ञातंवातदनुष्ठितं । मदुक्तंत्वयिनिष्फलमेवेतिभावः ३४ यस्यज्येनादेःफलंब्रह्मवधादिपापोदयंपापहेतुःतत्फलंफलेहेतुभूतंकर्मयोनारभतेसर्वधते ३५ अविमृश्यअविचार्यपापमेवानु
वर्ततेसततंकरोति ३६ पंकेनरके ३७ अर्थसंततिःअर्थानामविच्छेदेनबुद्धिःतत्कामः । मदंमुरापानजंचित्तवेकृष्यं । स्वप्ननिद्रा । अविज्ञानंपरकीयगुप्तचारादेरज्ञानं । आत्मसंभवंआकारंनेत्रवक्त्रविकारा
दिकं । तावतेवपरदूतामंत्रमुच्यंति ३८ मंत्रभेदस्यद्वाराणिसंवृणोतिपिदधाति ३९

श्रुतशास्त्रं ४० । ४१ मत्यामननेन युक्तिभिरनुचितनेन जात्येतिपाठेकुलीनत्वेन बुद्ध्यास्वानुभवेनसंपाद्यकार्ययोग्यतानिश्चित्य ४२ श्रुत्वापरतः दृष्ट्वास्वयं आहृत्याज्ञात्वा विज्ञायपुनःपुनर्विशो
पेणज्ञात्वा प्राज्ञतां ४३ परिच्छेदःभोजयवस्तुसामग्री क्षेत्रेणजन्मस्थानेन कुशामवासिषुप्रायेणविवेकाभावात् परिचर्ययाआचारेण ४४ । ४५ वैश्यविद्यावंतं ४६ । ४७ चित्तज्ञानमात्रंनि
भृतंशूद्राचारमवृत्तं मंत्रयंत्रादि प्रज्ञाविशेषतोऽर्थोन्नयनसमता ४८ । ४९ रौद्राःक्रोपनाः साहसिकाःअविमृश्यकारिणस्तेषु ५० । ५१ इंद्रियाणांउत्सर्गोविषयेषुमृत्तिः अनुत्सर्गोविषयेभ्योनि

त्रिवर्गाचरणेयुक्तःसशत्रूनधितिष्ठति ॥ नवैश्रुतमविज्ञायवृद्धाननुपसेव्यवा ४० धर्मार्थैर्वेदितुंशक्यौबृहस्पतिसमैरपि ॥ नष्टंसमुद्रेपतितंनष्टंवाक्यमशृण्वति ४१
अनात्मनिश्रुतंनष्टंनष्टंहुतमनग्रिकम् ॥ मत्यापरोक्ष्यमेधावीबुद्ध्यासंपाद्यचासकृत् ४२ श्रुत्वादृष्ट्वाऽथविज्ञायप्राज्ञैर्मैत्रीसमाचरेत् ॥ अकीर्तिंविनयोहंतिहंत्यनर्थं
पराक्रमः ४३ हंतिनित्यंक्षमाक्रोधमाचारोहंत्यलक्षणम् ॥ परिच्छेदेनक्षेत्रेणवेशमनापरिचर्यया ४४ परीक्षेतकुलंराजन्भोजनाच्छादनेनच ॥ उपस्थितस्यका
मस्यप्रतिवादोनविद्यते ४५ अपिनिर्मुक्तदेहस्यकामरक्तस्यकिंपुनः ॥ प्राज्ञोपसेविनंवैद्यंधार्मिकंप्रियदर्शनम् ४६ मित्रवंतंसुवाक्यंचसुहृदंपरिपालयेत् ॥ दुष्कु
लीनःकुलीनोवामर्यादांयोनलंघयेत् ४७ धर्मापेक्षीमृदुर्हमांस्कुलीनशतादरः ॥ ययोश्चित्तेनवाचित्तंनिभृतंनिभृतेनवा ४८ समेतिप्रज्ञयाप्रज्ञातयोर्मैत्रीनजी
र्यति ॥ दुर्बुद्धिमकृतप्रज्ञंछन्नंरूपंतृणैरिव ४९ विवर्जयौतमेधावीतस्मिन्मैत्रीप्रणश्यति ॥ अवलिमेषुमुखेषुरौद्रसाहसिकेषुच ५० तथैवापेतधर्मेषुनमैत्रीमा
चरेद्बुधः ॥ कृतज्ञंधार्मिकंसत्यमधुद्रं दृढभक्तिकम् ५१ जितेन्द्रियंस्थितंस्थित्यामित्रमत्यागिचेष्टयेत् ॥ इंद्रियाणामनुत्सर्गोमृत्युनाऽपिविशिष्यते ५२ अत्यर्थेपु
नरुत्सर्गःसादयेद्देवतानपि ॥ मार्दवंसर्वभूतानामनसूयाक्षमाधृतिः ५३ आयुष्याणिबुधाःप्राहुर्मित्राणांचाविमानना ॥ अपनीतंसुनीतेनयोऽर्थप्रत्यानिनीषते
५४ मतिमास्थायसुहृदांतदकापुरुषव्रतम् ॥ अयत्यांप्रतिकारज्ञस्तदात्वेदृढनिश्चयः ५५ अतीतेकार्यशेषज्ञोनरोऽर्थेनंप्रहीयते ॥ कर्मणामनसावाचायदभीक्ष्णं
निषेवते ५६ तदेवापहरत्येनंतस्मात्कल्याणमाचरेत् ॥ मंगलालंभनंयोगःश्रुतमुत्थानमार्जवम् ५७ भूतिमेतानिकुर्वेत्तिसतांचाभीक्ष्णदर्शनम् ॥ अनिवेदः
श्रियोमूलंलाभस्यचशुभस्यच ५८ महान्भवत्यनिर्विण्णःसुखंचानंत्यमश्नुते ॥ नातःश्रीमत्तरंकिंचिदन्यत्पथ्यतमंमतम् ५९ प्रभविष्णोर्यथातातक्षमासर्वत्रसर्व
दा ॥ क्षमेदशक्तःसर्वस्यशक्तिमान्धर्मकारणात् ॥ अर्थानर्थोसमौयस्यतस्यनित्यंक्षमाहिता ६० यत्सुखंसेवमानोऽपिधर्मार्थाभ्यांनहीयते ॥ कामंतदुप
सेवेतनमूढव्रतमाचरेत् ६१ दुःखार्तेषुप्रमत्तेषुनास्तिकेष्वलसेषुच ॥ नश्रीर्वसत्यदांतेषुयेचोत्साहविवर्जिताः ६२

वृत्तिः सामृत्युतुल्यादुरनुष्ठेयेत्यर्थः ५२ । ५३ आयुष्याणि आयुःकराणि अपनीतंअन्यायेननाशितं ५४ आयत्यांआगामिनिकालेदुःखस्यप्रतीकारज्ञः तदात्वेवर्त्तमानेदृढनिश्चयः भोगंविनाप्रा
प्तस्यदुःखस्यनाशोनास्तीतिज्ञात्वातत्संबंधेऽपिनोत्तपति ५५ । ५६ मंगलानांअधिर्द्वागवादीनांआलंभनंस्पर्शः योगःसहायसंपत् उत्थानंउद्यमः ५७ अनिवेदःउद्योगात्अनुपपन्नः ५८ । ५९ तस्यम
ध्यमस्य योनशक्तःनाप्यशक्तस्तस्येत्यर्थः सर्वेषांक्षमाश्रेयस्करतीत्यर्थः ६० मूढव्रतंआहारादौअतिनिर्वचं ६१ अदातेषुलिप्साहनेषु ६२

संयोजनसंज्ञा ६३ अर्थाय अर्थमकुटिते ६४ । ६५ । ६६ और्ध्वदिशि कर्षणं कर्षणं चोर्ध्वदिशि ६७ । ६८ संबन्धः द्विभाषा निग्रहः भवत्येव च ६९ । ७० ब्राह्मणकाम्यान्नास
गम्यच्छातदाज्ञयेत्यर्थः ७१ संध्यातु कुर्यात् अयोऽधर्मः कामातुच्छयासाधुना कर्मणा ७२ । ७३ स्त्रीधर्तुके स्त्रियाधर्तुके चेत्येव भावः ७४ । ७५ । ७६ । ७७ पाकस्य धूर्तजनं ७८ अना

उद्यो०

५०

32

आर्जवेननरंयुक्मार्जवात्सव्ययत्रयम् ॥ अशक्तंमन्यमानास्तुधर्षयंतिकुबुद्धयः ६३ अत्यार्यमतिदातारमतिशूरमतिव्रतम् ॥ प्रज्ञाभिमानिनंचैवश्रीभयान्नोपसर्पति
६४ नचातिगुणवत्स्वेषानात्यंतनिर्गुणेषुच ॥ नैषागुणान्कामयतेनैर्गुण्यान्नारुण्यते ॥ उन्मतागोस्विंधाश्रीःकचिदेवावतिष्ठते ६५ अग्निहोत्रफलावेदाःशो
लवृतफलंश्रुतम् ॥ रतिपुत्रफलानारीदत्तमुक्तफलंघनम् ६६ अधर्मोपार्जितैरर्थैःकरोत्यौर्ध्वदेहिकम् ॥ नसतस्यफलंमेत्यभुंक्तेऽथैस्यदुरागमात् ६७ कांता
रेवन्दुर्गेषुक्लृप्त्वापत्सुसंश्रमे ॥ उद्यतेषुचशस्त्रेषुनास्तिसत्त्ववतांभयम् ६८ उत्थानंसंयमोदाश्च्यमप्रमादोदृतिःस्मृतिः ॥ समीक्ष्यचसमारम्भोविद्विमूलंभवस्य
तु ६९ तेशोबलंतापसानां ब्रह्मब्रह्मविदांबलम् ॥ हिंसाबलमसाधूनांक्षमागुणवतांबलम् ७० अधीतान्यव्रतंनानिअपोमूलंफलंपयः ॥ हविर्ब्राह्मणकाम्याचगुरोर्वचन
मौषधम् ७१ नतत्परस्यसंदध्यावप्रतिकूलंयदात्मनः ॥ संग्रहेणैषधर्मःस्यात्कामादन्यःप्रवर्तते ७२ अक्रोधेनजयेत्क्रोधमसाधुंसाधुनाजयेत् ॥ जयेत्कदर्यदानेनज
येत्सत्येनचानृतम् ७३ स्त्रीधूर्तकेऽलसेभीरौचंडेपुरुषमानिनि ॥ चौरैकृतत्रेविश्वासोनकार्योनचनास्तिके ७४ अभिवादनशोलस्यनित्यंवृद्धोपसेविनः ॥ चत्वा
रिसंप्रवर्धतेकीर्तिरायुर्यशोबलम् ७५ अतिक्लेशेनयेऽर्थाःस्युर्ध्वमस्यातिक्रमेणवा ॥ अरेर्वाप्रणिपातेनमास्मतेपुमनःकृथाः ७६ अविद्यःपुरुषःशोच्यःशोच्यंमेषु
नमप्रजम् ॥ निराहाराःप्रजाःशोच्याःशोच्यंराष्ट्रमराजकम् ७७ अध्वजरदेहवतांपर्वतानांजलंजरा ॥ असंभोगोजरास्त्रीणांवाक्शल्यंमनसोजरा ७८ अनान्नायमं
लावेदाब्राह्मणस्याव्रतंमलम् ॥ मलंपृथिव्यावाह्णेकाःपुरुषस्यानृतंमलम् ७९ कौतूहलमलासाध्वीविप्रवासमलाःस्त्रियः ८० सुवर्णस्यमलंरूप्यंरूप्यस्यापिम
लंत्रपु ॥ ॥ ज्ञेयंत्रपुमलंसीसंसीसस्यापिमलंमलम् ८१ नस्वप्नेनजयेन्निद्रानंकामेनजयेत्स्त्रियः ॥ नेन्धनेनजयेदग्निपानेनसुरांजयेत् ८२ यस्यदानजितंमित्रं
शत्र्वेययुधिनिर्जिताः ॥ अन्नपानजितादाराःसफलंतस्यजीवितम् ८३ संहस्त्रिणोऽपिजीवंतिजीवंतिशतिनस्तथा ॥ धृतराष्ट्रविमुंचेच्छानकथंचिन्नजीव्यते ८४
यत्पृथिव्यांत्रोहियवंहिण्यंपशवःस्त्रियः ॥ नालमेकस्यतत्सर्वमितिपश्यन्नमुह्यति ८५ राजन्भूयोब्रवीमिवांपुत्रेषुसममाचर ॥ समतायदितेराजन्स्वेषुपांडुसुते
षुवा ८६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिप्रजागरपर्वणिविदुरवाक्येएकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

स्नायः अनभ्यासपञ्चमलयेषां बाल्हीकाः 'पंचानार्तिधुवद्वानानंदीनां वज्रतंगवः बाल्हीकानामुद्देशः' ७२ विषयसूत्रावतः ८० । ८१ स्वप्नेनक्षयनेन ८२ । ८३ । ८४ । ८५ बह्विते
 स्वेधुपुत्रेषुपुत्रहवेधुवचननाऽस्ति तर्हिस्वेधुपुत्रमपेक्षाय च यथाभागं राक्षसेभ्योऽहोर्हर्षः ८६ ॥ इति वज्रयोगवर्षाचिन्तीकृतं भागवतभाष्ये एकोनपञ्चाशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥

योऽभ्यर्चित इति । असज्जमानः अभिमानशून्यः शक्तिं अहापयित्वा अनतिक्रम्य यथाशक्तीत्यर्थः संतसाधुं जपैतिलभते यतः प्रसन्नाः संतः साधवः सुखाय अलं सुखं दातुं पर्याप्ताः १. अनपाकृष्टः परैरपकर्षं अपापितोऽपि
२. समुत्कर्षः अनृतेन जय इत्यर्थः ३. एकपदे सर्वात्मना ४. स्तब्धता ओद्धृत्य अभिमानः दर्पः तद्वत्त्वं अत्यागित्वं लुब्धता मदमोहोपकी कृत्यसत् ५।६।७।८ आकर्षः विचादीनां ९ अजेन सहितः
उक्षा अजोक्षा औदुंबरं ताम्रमयं पात्रजातं 'उदुंबरं स्मृतं तामे' इति विश्वः विप्लोहमिति सर्वज्ञः स्वर्णनाभः शालग्रामः दुक्षिणावर्तः शंख इति नारायणः १० धन्यानि मंगलाग्रहानि ११ सर्वपरं सर्वेभ्यः पुण्यं हेतुभ्यः

विदुर उवाच ॥ योऽभ्यर्चितः सद्भिरसज्जमानः करोत्यर्थं शक्तिमहापयित्वा ॥ क्षिप्रं यशस्तं समुपैतिसंतमलं प्रसन्ना हि सुखाय संतः १ महांतमप्यर्थमधर्मयुक्तं यः संत्यजत्यनपा-
कृष्ट एव ॥ सुखं सुदुःखान्यवमुच्यते जीर्णां त्वचं सर्प इवावमुच्य २ अनृते च समुत्कर्षो राजगामि च पैशुनम् ॥ गुरोश्चालीकनिर्बंधः समानि ब्रह्म हत्यया ३ असूयैकपदं मृत्युर-
तिवादः श्रियो वधः ॥ अशुश्रूषा त्वराश्वा विद्यायाः शत्रवस्त्रयः ४ आलस्यं मदमोहौ च चापलं गोष्ठिरेव च ॥ स्तब्धता चाभिमानित्वं तथाऽत्यागित्वमेव च ५ एते वै सतदो-
षाः स्युः सदा विद्यार्थिनां मताः ॥ सुखार्थिनः कुतो विद्यानां स्ति विद्यार्थिनः सुखम् ॥ सुखार्थां वा त्यजेद्विद्यां विद्यार्थी वा त्यजेत्सुखम् ६ नाग्निस्तृप्यतिकाशानां नापगानां म-
होदधिः ॥ नांतकः सर्वभूतानां पुंसां वामलोचना ७ आशाघृतिं हंतिसमृद्धिं मंतकः क्रोधः श्रियं हंतियशः कदर्यता ॥ अपालनं हंति पशूंश्च राजन्नेकः कुड्मो ब्राह्मणो हं-
तिराष्ट्रम् ८ अजाश्च कांस्यं रजतं च नित्यं मध्वाकर्षः शकुनिः श्रोत्रियश्च ॥ वृद्धो ज्ञातिरवसन्नः कुलीन एतानि तं संतुष्टुहे सदैव ९ अजोक्षा चंदनं वीणा आदर्शो मधुसर्पिषी ॥
विषमो दुर्बलं शंखः स्वर्णनाभोऽथ रोचना १० गृहे स्थापयितव्यानि धन्यानि मनुरब्रवीत् ॥ देवब्राह्मणपूजार्थमतिथीनां च भारत ११ इदं च त्वां सर्वपरं ब्रवीमि पुण्यं पदं
तात महाविशिष्टम् ॥ न जातुकामा ब्रभया ब्रलोभाद्धर्मैर्जह्या जीवितस्यापि हेतोः १२ नित्यो धर्मः सुखदुःखे त्वनित्ये जीवो नित्यो हेतुरस्य त्वनित्यः ॥ त्यक्तानि त्यं प्रति-
तिष्ठस्वनित्ये संतुष्य त्वतोषरो हिलाभः १३ महाबलान्पश्य महातुभावान्प्रशास्य भूमिधनधान्यपूर्णाम् ॥ राश्यानि हित्वा विपुलांश्च भोगान् गतान्नेद्रान् वशमंत-
कस्य १४ मृतं पुत्रं दुःखपुष्टं मनुष्या उक्षिप्य राजन् स्वगृहान्निर्हरति ॥ तं मुक्तकेशः करुणं रुदंति चिता मध्ये काष्ठमिव क्षिपंति १५ अन्धो धनं प्रेतगतस्य भुंक्ते वयांसि
चाग्निश्च शरीरधातून् ॥ द्वाभ्यामयं सह गच्छत्यमुत्र पुण्येन पापेन च वेष्ट्यमानः १६ उत्सृज्य विनिवर्तते ज्ञातयो सुहृदः सुताः ॥ अपुष्पान् फलान् वृक्षान्यथा तात प-
तत्रिणः १७ अग्नौ प्रास्तं तु पुरुषं कर्मान्वेति स्वयं कृतम् ॥ तस्मात्पुरुषो यत्नाद्धर्मं संचिनुयाच्छनैः १८ अस्मालोकादूर्ध्वमप्युच्य च धोम हतमस्तिष्ठति ह्यंधकारम् ॥
तद्वै महा मोहनं मित्रियाणां बुद्धयस्वमात्वां प्रलभेतराजन् १९

परं उत्कृष्टं महाविशिष्टं महेन उत्सवेन अविशिष्टं समानं मांगलिकमित्यर्थः १२ अस्य जीवत्वरूपहेतुरविद्या अनित्यं सुखदुःखे अविद्यां च नित्ये धर्मे निरवधे आत्मनि चाति तिष्ठस्वनिष्ठां कुरु संतुष्य संतोषं प्राप्नुहि
तोषः पर उत्कृष्टः यस्मिन् लभे १३ १४ गृहात् निर्हरंति दूरीकुर्वति १५ १६ उत्सृज्य मृतस्य देहं त्यक्त्वा १७ १८ अस्मालोकादूर्ध्वं स्वर्गं अमुष्य अमुष्मात् स्वर्गात् चात् अस्माच्च अवः पातालं महत्तनः तमां गुण-
प्रधानैः पुरुषैः प्राप्य स्थानं अंधकारं अंधकाशं तत् अंधतमः अंधतामिह सारूप्यं नरकं बुद्धयस्व मात्साराणां च मलभेत रूढोत् १९

प्रतिपत्तुं शक्त्यसिचेदितिसंबंधः २० आत्माजीवो नदी पुण्यधर्मपुण्यतीर्थयस्मात् सत्यं ब्रह्म तस्यादुदयो वस्याः तस्यां स्नातः निष्णातः प्रत्यङ्गुपे मग्नश्चर्चः पूयते शुद्धपतिकः पुण्यकर्मा पुण्यमपि किं नित्यमलोभ एव वैराग्याक्षपरपुण्यमित्यर्थः २१ नदी संसार नदी जन्मदुर्गाणि संतर मोक्षार्थयतस्वेत्यर्थः २२ । २३ धृत्येति । कामाजनायां च धर्मेण जिता शिभोदरं दोषावरसेत् सम्यग्दृष्ट्वा वेत्सुनामाक्षेपेन हृष्टपूतस्यैले पदं यासेन च पाणिपादं चक्षुषारसेत् चक्षुःश्रोत्रे मनसैव परक्यादिभ्यः कुशब्देभ्यश्च व्यावर्त्तने नरसेत् मनोवाचं च कर्मणा संयमने नरसेत् २४ नित्योदकी नित्यं यथा कर्मसंस्नानां च मनपरः २५ परिसंस्तीर्या प्राप्तिपरि स्तरणैः एतेनाग्निहोत्रमुपलभ्यतीति नारायणः परिसंस्तीर्य वितत्य स्वेस्वे स्थाने आधायेत्यर्थः ततो यज्ञे रिष्टा शस्त्रपूतः अंतरात्मा चित्तं यस्य गोब्राह्मणार्थं मृत इत्यर्थः संग्रामे हतो वा क्षत्रियः २६ अधीत्य वेदं शास्त्र

उद्यो०

अ०

४०

हृदं वचः शक्ष्यसि चेद्यथा वन्निशम्य सर्वप्रतिपत्तुमेव ॥ यशः परंप्राप्स्यसि जीवलोके भयं न चामुत्र न चेहतेऽस्ति २० आत्मानदी भारतपुण्यतीर्था सत्योदया धृतिकूलादयोर्मिः ॥ तस्यां स्नातः पूयते पुण्यकर्मा पुण्यो ह्यात्मानित्यमलोभ एव २१ कामक्रोधग्राहवती पंचेंद्रियजलानदीम् ॥ नावं धृतिमयीं कृत्वा जन्मदुर्गाणि संतर २२ प्रज्ञावृद्धं धर्मवृद्धं स्व बंधुं विद्यावृद्धं वयसा चापि वृद्धम् ॥ कार्याकार्ये पूजयित्वा प्रसादयः संपृच्छेन्न समुद्येत् कदाचित् २३ धृत्या शिभोदरं क्षेत्पाणिपादं च चक्षुषा ॥ चक्षुःश्रोत्रे च मनसामनोवाचं च कर्मणा २४ नित्योदकी नित्यं यज्ञोपवीती नित्यं स्वाध्यायी पतिता ब्रह्मर्जी ॥ सत्यं ब्रुवन् गुरवे कर्म कुर्वन् ब्राह्मणं श्रयते ब्रह्मलोकात् २५ अधीत्य वेदान् परिसंस्तीर्य चाग्नीं निष्ठा यज्ञैः पालयित्वा प्रजाश्च ॥ गोब्राह्मणार्थं शस्त्रपूतांतरात्माहतः संग्रामे क्षत्रियः स्वर्गमेति २६ वैश्योऽधीत्य ब्राह्मणान् क्षत्रियांश्च धनैः काले संविभज्या श्रितांश्च ॥ त्रेतायुं तंधूममाघ्राय पुण्यं प्रेत्य स्वर्गे दिव्यसुखानि भुंक्ते २७ ब्रह्मक्षत्रवैश्यवर्णचण्डूः क्रमेणैतां व्यायतः पूजयानः ॥ तुष्टेष्वेतेष्वव्यथोदग्धं पापस्त्यक्त्वा देहं स्वर्गसुखानि भुंक्ते २८ चातुर्वर्ण्यस्यैष धर्मस्तवोक्तो हेतुं चानुब्रुवतो मे निबोध ॥ क्षात्राद्धर्माद्धीयते पांडुपुत्रस्तत्त्वं राजन राजधर्मे नियुंक्ष्व २९ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ एवमेतद्यथा त्वं मामनुशाससि नित्यदा ॥ ममापि च मतिः सौम्यं भवत्येवं यथाऽऽस्थमाम् ३० सातु बुद्धिः कृताऽप्येवं पांडवान् प्रतिमसदा ॥ दुर्योधनं समासाद्य पुनर्विपरिवर्तते ३१ नदिष्ठमभ्यतिक्रान्तुं शक्यं भूतेन केनचित् ॥ दिष्टमेव ध्रुवं मन्ये पौरुषं तु निरर्थकम् ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरवाक्ये चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ समाप्तमिदं प्रजागरपर्व ॥ अथ सनत्सुजातपर्व ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अनुक्तं यदि ते किंचिद्वाचा विदुर विद्यते ॥ तन्मे श्रुत्वा श्रुतं ब्रूहि विचित्राणि हि भाषसे ॥ विदुर उवाच ॥ धृतराष्ट्रकुमारो वैयः पुराणः सनातनः ॥ सनत्सुजातः प्रोवाच मृत्युर्नास्तीति भारत २ सते गुह्यान् प्रकाशांश्च सर्वान् हृदयसंश्रयात् ॥ प्रवक्ष्यति महाराज सर्वं बुद्धिमतां वरः ३

मिति शेषः त्रेता अधिष्ठयं तस्याः पूतंधूमं आघ्राय पुण्यं पावनं प्रेत्य मृत्वा २७ । २८ क्षात्राद्धर्माद्धीयतीति पालनरूपात् राज्यादितियावत् राजधर्मे राज्ये २९ मां अनुशासति अनुशासित ३० । ३१ । ३२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ एवं ब्रह्मविद्याधिकां विविशेषां भूतासाधनसंपत्तिः सत्यगुणपादिता तत्र कचित्कचित्प्रसंगात् यतो यतो निवर्त्तत इत्यादिना संक्षेपेण विद्यामृचिता तत्रिस्तरेण श्रोतुं कामो धृतराष्ट्र उवाच अनुक्तमिति । तत्तथा १ मृत्युः जन्ममरणप्रवाहात्मकः संसारः २ तेषु भूयं गुह्यान् श्रोत्र्यान् योगकलादीन् प्रकाशान् समादीन् हृदयसंश्रयान् धर्मान् प्रवक्ष्यति ३